

Høringsnotat

Endringer i patentloven og patentforskriften m.m. (tiltredelse til London-overenskomsten om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjonen og nasjonale patenter på engelsk)

Innholdsfortegnelse

1 Hovedinnholdet i høringsnotatet	2
2 Bakgrunnen for forslagene	3
2.1 Om hva et patent er	3
2.2 Veier til patent (nasjonale, europeiske og internasjonale patentsøknader - internasjonalt samarbeid på patentområdet)	4
2.3 Den europeiske patentkonvensjonen	5
2.4 London-overenskomsten	7
2.5 Norges tiltredelse til den europeiske patentkonvensjonen	8
2.6 Etablering av et enhetspatent og et felles tvisteløsningssystem for patentsaker i EU	9
2.7 Språkkrav for nasjonale patenter i Norge	10
2.8 Språkkrav for nasjonale patenter i de andre nordiske statene	11
3 Tiltredelse til London-overenskomsten	12
4 Nasjonale patenter på engelsk	15
5 Økonomiske og administrative konsekvenser	17
6 Merknader til de enkelte bestemmelsene i lov- og forskriftsutkastet	18
6.1 Til endringene i patentloven	18
6.2 Til endringene i patentforskriften	24
6.3 Til endringene i forskrift om avgifter og gebyrer til Patentstyret mv.	28
6.4 Til ikrafttredelses- og overgangsbestemmelsene i forskriftsutkastet	29
7 Utkast til lov- og forskriftsendringer	30
7.1 Lovendringer	30
7.2 Forskriftsendringer	33

1 Hovedinnholdet i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslår Nærings- og handelsdepartementet i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet at Norge tiltrer London-overenskomsten om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjonen. Dette vil bedre rammevilkårene for nyskapende virksomheter i Norge ved at det vil bli rimeligere og enklere å gjøre europeiske patenter gjeldende her, noe som særlig vil være gunstig for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartsfase. I Meld. St. 28 (2012-2013) opplyste regjeringen Stoltenberg II at den ville sende et forslag om tiltredelse til London-overenskomsten på høring. Under stortingsbehandlingen av meldingen støttet en samlet næringskomité i det daværende Stortinget dette, jf. Innst. 381 S (2012-2013).

Norge sluttet seg til den europeiske patentkonvensjonen med virkning fra 1. januar 2008. Etter den europeiske patentkonvensjonen kan en patentsøker med én søknad som behandles av Det europeiske patentverket få patent i alle de 40 statene som er parter til konvensjonen eller som er knyttet til den på annen måte.

Kostnadene for å oppnå patent i Europa er høye. En vesentlig grunn til det er kostnadene knyttet til oversettelser av europeiske patenter til språket i staten der det europeiske patentet skal gjelde. Den europeiske patentkonvensjonen åpner for at statene kan kreve slike oversettelser som vilkår for at et europeisk patent skal gjelde i den enkelte stat. De høye kostnadene utgjør en vesentlig ulempe for norsk og øvrig europeisk næringsliv. Dette er bakgrunnen for London-overenskomsten som reduserer statenes muligheter til å kreve oversettelse av europeiske patenter og dermed medfører en vesentlig reduksjon av kostnadene knyttet til oversettelser. Reduksjonen vil være større jo flere stater som slutter seg til overenskomsten. Per november 2013 er 19 av til sammen 40 stater som er parter til den europeiske patentkonvensjonen, eller tilknyttet konvensjonen på annen måte, også tilsluttet London-overenskomsten.

I dag følger det av patentloven at et europeisk patent må oversettes til norsk i sin helhet når patentet skal gjøres gjeldende i Norge. Hvis Norge tiltrer London-overenskomsten må det gjøres endringer i patentloven og patentforskriften for å oppfylle kravene i overenskomsten. Det europeiske patentverket meddeler europeiske patenter på engelsk, fransk eller tysk. Dersom det europeiske patentet er meddelt på engelsk, foreslås det at det bare skal være nødvendig å oversette patentkravene til norsk, det vil si den del av patentet som angir patentvernets omfang. Er det europeiske patentet meddelt på fransk eller tysk, bør det kreves at også beskrivelsen oversettes til engelsk eller norsk. En patenthaver som ønsker å gjøre et europeisk patent gjeldende i Norge, bør fortsatt ha anledning til å oversette både beskrivelsen og patentkravene til norsk, dersom vedkommende ønsker det. Ved tvister i Norge som gjelder et europeisk patent, bør domstolene kunne pålegge patenthaveren å fremlegge en fullstendig oversettelse av patentet til norsk.

I høringsnotatet bes det også om at høringsinstansene uttaler seg om det er ønskelig at fristen for å sende inn oversettelser, når europeiske patenter skal gjøres gjeldende eller opprettholdes i endret form i Norge, forlenges, og herunder om hva som etter deres syn vil utgjøre en passende frist. I dag må oversettelse sendes inn innen tre måneder etter den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin avgjørelse.

I tillegg til forslaget om at Norge bør tiltre London-overenskomsten foreslår Nærings- og handelsdepartementet i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet at det gjennom endringer i patentloven og patentforskriften åpnes for at nasjonale patentsøknader kan

leveres og behandles på engelsk, samt at patenter på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk. Det samme foreslås for internasjonale patentsøknader som videreføres i Norge. Det foreslås også at søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter skal kunne leveres på engelsk. Å åpne for bruk av engelsk vil være brukervennlig ved at det vil føre til besparelser og forenklinger for de som søker patent i Norge, både for norske søkere som også skal søke patent internasjonalt og for utenlandske søkere. I Meld. St. 28 (2012-2013) opplyste regjeringen Stoltenberg II at den ville sende et forslag om å åpne for at nasjonale patentsøknader kan leveres på engelsk på høring. Under stortingsbehandlingen av meldingen støttet en samlet næringskomité i det daværende Stortinget dette, jf. Innst. 381 S (2012-2013).

I dag skal beskrivelsen, patentkravene og sammendraget i en nasjonal patentsøknad være på norsk. En internasjonal søknad som skal videreføres i Norge må leveres til Patentstyret på norsk. Det foreslås at søkeren skal kunne velge mellom norsk og engelsk, både for nasjonale søknader og for internasjonale søknader som videreføres i Norge. Det samme foreslås for søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter. I saker der søknaden er på engelsk bør det også åpnes for at Patentstyret kan bruke engelsk som saksbehandlingsspråk dersom søkeren ønsker det. Det foreslås at patenter skal meddeles på engelsk når søknaden er på engelsk. Det legges imidlertid opp til at søkeren i disse tilfellene, før patentet blir meddelt, må sende inn en oversettelse av patentkravene til norsk til Patentstyret. Ved uoverensstemmelser mellom oversettelsen og patentkravene på engelsk skal patentvernet bare gjelde så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk. Vern på søknadsstadiet vil bare inntre etter at søkeren har levert en oversettelse til Patentstyret av patentkravene til norsk og denne oversettelsen er kunngjort. Ved tvister for domstolene og ved innsigelser og administrativ overprøving, foreslås det at patenthaveren skal kunne pålegges å legge frem en fullstendig oversettelse av patentet til norsk.

Det foreslås også at dokumenter til Patentstyret som gjelder meddelte patenter skal kunne være på engelsk, og at Patentstyret skal kunne bruke engelsk som saksbehandlingsspråk etter meddelelsen. Bruk av engelsk som saksbehandlingsspråk etter meddelelsen forutsetter at patenthaveren ber om det, eller, hvis det er flere parter, at samtlige er enige om det.

2 Bakgrunnen for forslagene

2.1 Om hva et patent er

Et patent gir patenthaveren en enerett til å utnytte en oppfinnelse inntil 20 år (for noen oppfinnelser på legemiddelområdet og plantevernområdet kan vernetiden forlenges med inntil fem år). Eneretten innebærer at patenthaveren kan nekte andre å utnytte oppfinnelsen i næringsvirksomhet. For at en oppfinnelse skal kunne patenteres, må flere vilkår være oppfylt. Oppfinnelsen må være ny og skille seg vesentlig fra teknologi som er kjent fra før (kravene om nyhet og oppfinnelseshøyde). Oppfinnelsen må videre løse et teknisk problem og kunne gjentas med samme resultat hver gang, f.eks. at oppfinnelsen kan brukes til produksjon av et legemiddel (kravet om at oppfinnelsen må kunne utnyttes industrielt).

Formålet med patentsystemet er å legge til rette for og oppmuntre til nyskaping. Den tidsbegrensede eneretten som et patent gir, gjør det mulig for oppfinneren å tjene inn utviklingskostnadene, samt å sikre en rimelig fortjeneste. Som et motstykke til eneretten, må oppfinneren stille den nye kunnskapen til disposisjon for allmenheten gjennom at patentsøknaden blir offentlig tilgjengelig for enhver.

Eneretten et patent gir, er ikke absolutt. Det gjelder en del unntak. Det er blant annet adgang til å forske på oppfinnelsen, f.eks. for å finne ut hvordan oppfinnelsen virker og for å videreutvikle den.

Patentsystemet verner om nyskaping av teknisk karakter. Dreier det seg om litterære, vitenskapelige eller kunstneriske verk av enhver art, vil de være vernet med opphavsrett etter åndsverkloven. Nye design kan vernes etter designloven.

En patenterbar oppfinnelse kan være et produkt eller en fremgangsmåte. Et produktpatent gir en enerett til blant å produsere, importere og selge et produkt. Et fremgangsmåtepatent gir en enerett til å bruke den patenterte fremgangsmåten, f.eks. en fremgangsmåte for å bore i fjell. Dersom det dreier seg om en fremgangsmåte for å fremstille et produkt, omfatter eneretten blant annet adgangen til å importere, selge eller bruke produkter som er fremstilt med den patenterte fremgangsmåten.

Et patent er nasjonalt eller regionalt avgrenset. Det innebærer at et patent bare har virkninger i den staten eller regionen hvor det er meddelt. Et patent som gjelder i Norge, hindrer dermed ikke utnyttelse av oppfinnelsen i andre stater. Dersom det ikke er søkt om, eller meddelt patent i Norge, vil en oppfinnelse kunne utnyttes fritt her. Dette gjelder også i andre stater. For virksomheter som driver internasjonalt vil det derfor ofte være nødvendig å søke patent i flere stater.

Et patent oppstår ikke av seg selv. Det må søkes om det. Så er det opptil patentmyndigheten i den enkelte stat (eller i noen tilfeller en regional myndighet som behandler søknaden med virkning for flere stater) å avgjøre om vilkårene for patent er til stede. Er de oppfylt har søker krav på patent. Patent blir da meddelt. En søknad om patent skal alltid bestå av en beskrivelse av oppfinnelsen, patentkrav og et sammendrag av beskrivelsen og patentkravene. Patentkravene er en bestemt angivelse av hva som søkes beskyttet ved patent. Dersom patent blir meddelt vil patentkravene, slik de foreligger ved meddelelsen etter eventuelle justeringer under søknadsbehandlingen, bestemme enerettens (patentvernets) omfang. Beskrivelsen, slik den foreligger ved meddelelsen, kan brukes som veiledning for forståelsen av patentkravene. Behandlingen av en patentsøknad tar ofte en del år. Ved meddelelsen blir det utferdiget et patentskrift som inneholder beskrivelsen og patentkravene (med eventuelle justeringer som har skjedd under søknadsbehandlingen). Alle dokumentene i søknadssaken blir tilgjengelige for enhver fra den dag patent er meddelt, eller senest når atten måneder er gått fra søknaden ble levert eller fra prioritetsdagen hvis det går lengre tid uten at patent blir meddelt.

2.2 Veier til patent (nasjonale, europeiske og internasjonale patentsøknader - internasjonalt samarbeid på patentområdet)

Den som vil søke patent i flere stater kan velge mellom flere fremgangsmåter. Patentsøkeren kan sende søknader til de nasjonale patentverkene i alle statene der han ønsker patent. Dreier det seg om mange stater vil imidlertid en slik fremgangsmåte være

lite praktisk. Siden det ofte er behov for patent i en rekke stater, er det et omfattende internasjonalt samarbeid på området.

148 stater, deriblant Norge, er tilsluttet Patentsamarbeidskonvensjonen (Patent Cooperation Treaty (PCT)). Etter PCT kan en søker levere én internasjonal søknad og gjennom det få patentsøknaden gjeldende i statene som er tilsluttet PCT. Etter at den internasjonale søknaden er levert gjør en internasjonal granskingsmyndighet en nyhetsgransking og patenterbarhetsvurdering av oppfinnelsen som den internasjonale søknaden gjelder. Søknaden formidles deretter videre til de nasjonale patentverkene i statene der søkeren ønsker patent. Hos de nasjonale patentverkene blir søknaden behandlet videre på samme måte som søknader som leveres direkte til disse. Det er de nasjonale patentverkene som avgjør søknaden på selvstendig grunnlag. Søknaden kan dermed få ulikt utfall i forskjellige stater. Nyhetsgranskningen og patenterbarhetsvurderingen fra den internasjonale granskingsmyndigheten er bare et verktøy for å lette de nasjonale patentverkene behandling av søknaden. PCT etablerer altså ikke et verdenspatent i betydningen at én myndighet meddeler et patent som gjelder i alle eller flere stater. Noen slik ordning eksisterer ikke.

Det finnes også regionale patentssøknadssystemer. Den europeiske patentkonvensjonen etablerer en mulighet til å få patent i 40 europeiske stater, deriblant Norge, gjennom én søknad. Søknaden behandles av Det europeiske patentverket som også meddeler europeiske patenter. Etter at et europeisk patent er meddelt, kan det gjøres gjeldende i alle statene som er knyttet til den europeiske patentkonvensjonen, uten at det skjer noen ytterligere prøving av vilkårene for å få patent i den enkelte stat. Når det søkes etter PCT, kan søkeren utpeke Det europeiske patentverket i stedet for de enkelte stater som er tilknyttet den europeiske patentkonvensjonen.

Når det søkes patent i flere stater, er det ofte ikke praktisk at søknaden leveres samtidig i alle statene der søkeren ønsker patent. Pariskonvensjonen 20. mars 1883 angående beskyttelse av den industrielle eiendomsrett (Paris convention for the protection of industrial property), som 175 stater, deriblant Norge, er tilsluttet, inneholder regler om søknadsprioritet når det søkes patent på samme oppfinnelse i flere stater som er tilsluttet konvensjonen. Dette innebærer at en søker som har søkt patent i en konvensjonsstat, innen tolv måneder etter denne første søknaden, kan levere søknader om patent på samme oppfinnelse i andre konvensjonsstater og kreve at slike senere søknader ved vurderingen av nyhet og oppfinnelseshøyde m.m. skal anses levert samtidig med den første søknaden. Reglene i Pariskonvensjonen om søknadsprioritet gjelder også for medlemsland i Verdens handelsorganisasjon (WTO) som ikke er tilsluttet Pariskonvensjonen.

2.3 Den europeiske patentkonvensjonen

Etter den europeiske patentkonvensjonen kan en patentsøker, gjennom en sentralisert behandling hos Det europeiske patentverket, med én søknad få patent i alle statene som er tilsluttet konvensjonen, samt i stater som har en såkalt assosieringsavtale med Den europeiske patentorganisasjonen. Per oktober 2013 er 38 stater, deriblant Norge, parter til den europeiske patentkonvensjonen. To stater har assosieringsavtale. Et patent meddelt av Det europeiske patentverket, blir betegnet europeisk patent. Når Det europeiske patentverket meddeler et europeisk patent, kan patenthaveren gjøre patentet gjeldende i de enkelte statene som er tilknyttet konvensjonen. Et europeisk patent som er gjort gjeldende i en stat, får samme virkninger som et nasjonalt patent. Det skjer ingen ytterligere prøving

av vilkårene for patent når et europeisk patent gjøres gjeldende i en stat. Ved meddelelse av europeiske patenter ligger denne kompetansen eksklusivt hos Det europeiske patentverket. For europeiske patenter er altså myndigheten til å behandle og avgjøre europeiske patentsøknader sentralisert til Det europeiske patentverket. På dette punktet skiller den europeiske patentkonvensjonen seg fra systemet under Patentsamarbeidskonvensjonen (PCT). Også klager over Det europeiske patentverkets avgjørelser og innsigelser mot meddelelse av europeiske patenter behandles og avgjøres av Det europeiske patentverket. Patenthaveren kan også begjære sentralisert administrativ begrensning av et europeisk patent hos Det europeiske patentverket.

I de fleste statene som er tilknyttet den europeiske patentkonvensjonen må det for å gjøre gjeldende et europeisk patent som er meddelt på et annet språk enn et av de offisielle språkene staten, leveres inn en oversettelse av hele eller deler av det europeiske patentet til et av de offisielle språkene i den aktuelle staten til det nasjonale patentverket. I Norge må hele det europeiske patentet oversettes, jf. patentloven § 66 c første ledd.

Det europeiske patentverket har engelsk, fransk og tysk som offisielle saksbehandlingsspråk. Europeiske patentsøknader må leveres på et av disse språkene. Det av de offisielle språkene som er brukt i søknaden blir brukt som saksbehandlingsspråk ved Det europeiske patentverket. Europeiske patentskrifter, det vil si dokumenter som gjengir meddelte europeiske patenter, utferdiges på saksbehandlingsspråket. Europeiske patentskrifter skal imidlertid alltid inneholde en oversettelse av patentkravene til de to andre offisielle språkene som ikke var behandlingsspråk i saken. De fleste europeiske patentsøknader leveres på engelsk, slik at de fleste europeiske patenter meddeles på engelsk.

Utgangspunktet etter den europeiske patentkonvensjonen er at et europeisk patent fra kunngjøringen av meddelelsen i Europeisk patenttidende gjelder i alle statene som det er meddelt for, jf. artikkel 64 i konvensjonen. Det er deretter opp til søkeren å bestemme i hvilke stater patentet skal gjøres gjeldende. For europeiske patenter som ikke er meddelt på en stats offisielle språk, gir imidlertid konvensjonen artikkel 65 nr. 1 statene adgang til å kreve som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning i vedkommende stat at patenthaveren leverer en oversettelse av patentet til det offisielle språket i staten til det nasjonale patentverket innen en frist som minimum skal være tre måneder fra Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patentet er meddelt. Flesteparten av statene, deriblant Norge, valgte opprinnelig ved tilslutning til konvensjonen å bruke adgangen til å kreve oversettelser etter konvensjonen artikkel 65. Flere stater har nå helt eller delvis forpliktet seg til ikke å bruke adgangen til å kreve oversettelser gjennom å slutte seg til London-overenskomsten, se nærmere om dette i punkt 2.4. Adgangen til å kreve oversettelse etter konvensjonen artikkel 65 gjelder også ved endringer av patentet som følge av innsigelse, klage eller sentralisert patentbegrensning hos Det europeiske patentverket.

Etter at et europeisk patent er gjort gjeldende i en stat behandles det i alle sammenhenger likt med nasjonale patenter. Et europeisk patent kan på samme vilkår som nasjonale patenter settes til side som ugyldig eller begrenses av myndighetene i den enkelte staten med virkning for denne staten. Det er opp til den enkelte stat å bestemme om slike saker skal behandles av domstolene eller av administrative organer, f.eks. det nasjonale patentverket.

2.4 London-overenskomsten

London-overenskomsten 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjonen er en overenskomst mellom partene til den europeiske patentkonvensjonen. London-overenskomsten har til formål å redusere patenthavernes kostnader knyttet til oversettelse av europeiske patenter. Det er frivillig for partene til den europeiske patentkonvensjonen om de vil slutte seg til London-overenskomsten.

Etter London-overenskomsten artikkel 1 nr. 1 kan stater som er part i overenskomsten og som har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som sitt offisielle språk ikke kreve oversettelser etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning i vedkommende stat. De offisielle språkene ved Det europeiske patentverket er engelsk, fransk og tysk. Patentkravene i et meddelt europeisk patent vil alltid foreligge på alle disse tre språkene ved kunngjøringen. Stater som er part i London-overenskomsten, og som ikke har et av de offisielle språkene ved Det europeiske patentverket som sitt offisielle språk, kan etter overenskomsten artikkel 1 nr. 2 peke ut et av de offisielle språkene. Hvis det europeiske patentet er meddelt på eller oversatt til det språket en stat har pekt ut og patentet sendes inn til det nasjonale patentverket på dette språket, kan staten kun kreve at patentkravene skal oversettes til det offisielle språket i staten som vilkår for at patentet skal få virkning, jf. London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2 og 3. Beskrivelsen vil i disse tilfellene foreligge på det språket staten har pekt ut, men ikke på det offisielle nasjonale språket i staten. Etter London-overenskomsten artikkel 2 kan en stat, dersom det oppstår en tvist som gjelder et europeisk patent, alltid kreve at det skal utarbeides en fullstendig oversettelse av et europeisk patent for patenthaverens regning til det nasjonale språket i vedkommende stat.

London-overenskomsten trådte i kraft 1. mai 2008.¹ 19 stater er per november 2013 parter i London-overenskomsten. Frankrike, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Storbritannia, Sveits og Tyskland faller innunder London-overenskomsten artikkel 1 nr. 1, fordi de alle har minst ett offisielt nasjonalt språk som er det samme som ett av de tre offisielle språkene ved Det europeiske patentverket. Det kreves dermed ingen oversettelse for at et europeisk patent skal få virkning i disse statene. Irland faller også innunder London-overenskomsten artikkel 1 nr. 1. Irland har endret sin patentlovgivning slik at den oppfyller kravene i London-overenskomsten, men har ennå ikke sluttet seg til denne. Danmark, Finland, Island, Kroatia, Latvia, Litauen, Makedonia, Nederland, Slovenia, Sverige og Ungarn faller innunder London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2 fordi ingen av dem har et offisielt nasjonalt språk som er likt med et av de tre offisielle språkene ved Det europeiske patentverket. Alle disse statene krever alltid at patentkravene må oversettes til det nasjonale språket for at et europeisk patent skal få virkning. Danmark, Finland, Island, Kroatia, Nederland, Sverige og Ungarn har alle pekt ut engelsk etter London-

---

¹ Redegjørelsen i avsnittet her er basert på opplysninger hentet fra Den europeiske patentorganisasjonens nettsted i november 2013. Opplysningene finnes på følgende nettdresser:

<http://www.epo.org/law-practice/legal-texts/london-agreement/status.html>

<http://www.epo.org/law-practice/legal-texts/london-agreement/key-points.html>

overenskomsten artikkel 1 nr. 2. Hvis patentet er meddelt på fransk eller tysk må det derfor i disse statene leveres inn en oversettelse av beskrivelsen til engelsk. I Danmark, Finland, Island, Nederland, Sverige og Ungarn kan patenthaveren i disse tilfellene velge å levere inn en oversettelse av beskrivelsen til det nasjonale språket i stedet for til engelsk. Latvia, Litauen, Makedonia og Slovenia har ikke pekt ut noe språk etter London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2. Det innebærer at patenthaveren i disse statene alltid kan nøye seg med å levere inn en oversettelse av patentkravene til det nasjonale språket. Albania har ingen nasjonale bestemmelser som krever at patenthaveren leverer oversettelser.

Bakgrunnen for London-overenskomsten er at krav om oversettelser til det nasjonale språket for å gjøre europeiske patenter gjeldende nasjonalt, medfører at kostnadene for å få patent i Europa blir høye. Beregninger gjort av Den europeiske patentorganisasjonen før London-overenskomsten kom i stand viste at den gjennomsnittlige kostnaden for et europeisk patent som ble gjort gjeldende i de åtte statene som av søkerne blir utpekt oftest, og som blir opprettholdt i ti år, utgjorde til sammen 29 800 euro. Av dette utgjorde oversettelseskostnader 11 500 euro eller ca. 39 prosent. Krav om oversettelser i samsvar med den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 utgjorde dermed en vesentlig faktor for at kostnadene med å få patent i Europa var høye og vesentlig høyere enn i sammenlignbare markeder som Japan og USA.

2.5 Norges tiltrædelse til den europeiske patentkonvensjonen

Norge tiltrådte den europeiske patentkonvensjonen med virkning fra 1. januar 2008. Bakgrunnen for at Norge tiltrådte var at det ville bidra til å gi norske bedrifter samme rammevilkår som sine europeiske konkurrenter når det gjelder patentering, jf. St.prp. nr. 53 (2006-2007) og Innst. S. nr. 253 (2006-2007). Norge brukte muligheten etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 til å kreve oversettelse som vilkår for at europeiske patenter skal gjøres gjeldende eller opprettholdes i endret form. For at et europeisk patent skal få virkning i Norge kreves det at patenthaveren sender en oversettelse til norsk av den tekst som ligger til grunn for å meddele patentet til Patentstyret og betaler fastsatt avgift, jf. patentloven § 66 c første ledd første punktum. Det er altså ikke bare patentkravene, men også beskrivelsen som må oversettes til norsk. Fristen for å sende inn oversettelsen er tre måneder fra den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele patent, jf. patentforskriften § 59 annet ledd. Tilsvarende krav om innsending av oversettelse gjelder når Det europeiske patentverket beslutter at et europeisk patent skal opprettholdes i endret form etter innsigelses- eller klagebehandling eller ved sentralisert patentbegrensning, jf. patentloven § 66 c første ledd annet punktum og patentforskriften § 59 annet ledd.

Norge sluttet seg altså ikke til London-overenskomsten samtidig med at Norge tiltrådte den europeiske patentkonvensjonen. I St.prp. nr. 53 (2006-2007) fra regjeringen Stoltenberg II ble det i punkt 6.3.1. på side 27 i den forbindelse uttalt at «[siden] det ikke er nødvendig å slutte seg til Londonoverenskomsten for å kunne tiltre [den europeiske patentkonvensjonen], vil regjeringen eventuelt på et senere tidspunkt, når en har erfaringer fra norsk medlemskap i [Den europeiske patentorganisasjonen] å bygge på, komme tilbake til spørsmålet om norsk tilslutning».

2.6 Etablering av et enhetspatent og et felles tvisteløsningssystem for patentsaker i EU

Etter en lang prosess ble det i desember 2012 oppnådd enighet i EU om å etablere et enhetspatent og et felles tvisteløsningssystem for slike patenter. Enhetspatentet og det felles tvisteløsningssystemet skal omfatte 25 av EUs medlemsstater. Italia og Spania deltar ikke. Kroatia som ble medlem i EU 1. juli 2013 har per november 2013 ikke bestemt seg i denne saken.

Enhetspatentet og det felles tvisteløsningssystemet vil først være operativt fra 1. januar 2014 eller fra et senere tidspunkt når avtalen om en felles patentdomstol trer i kraft. Sistnevnte trer i kraft den første dagen i den fjerde måneden etter at avtalen er ratifisert eller tiltrådt av tretten stater, herunder de tre statene som hadde det høyeste antall europeiske patenter i kraft på et nærmere bestemt tidspunkt. Per november 2013 er det kun én stat som har ratifisert avtalen. Det betyr at enhetspatentet og det felles tvisteløsningssystemet for slike patenter først kommer til å bli operativt på et senere tidspunkt enn 1. januar 2014. Det er bare stater som er med i EU som kan være med i ordningen med enhetspatentet og det felles tvisteløsningssystemet. Ordningen vil dermed ikke ha betydning for mulighetene til å oppnå patent i Norge. Norske aktører kan imidlertid på lik linje med aktører som er hjemmehørende i EU eller i andre stater få meddelt enhetspatenter under den nye ordningen og bruke det tilhørende tvisteløsningssystemet. Formålet med å etablere enhetspatentet og tvisteløsningssystemet er å gjøre det enklere og billigere å få patent og å håndheve patenter i Europa, blant annet gjennom å redusere kostnadene knyttet til oversettelser og tvisteløsning.

Etableringen av enhetspatentet innebærer at det kan meddeles patenter som vil gjelde i alle de 25 medlemsstatene under ett. Det er Det europeiske patentverket som skal behandle søknader om og meddele patenter med enhetlig virkning etter reglene i den europeiske patentkonvensjonen. I stedet for at det europeiske patentet gjøres gjeldende og får samme virkning som nasjonale patenter i hver av de 25 medlemsstatene, kan patenthaveren kreve at patent skal få enhetlig virkning i alle de 25 medlemsstatene. Den som ønsker patent i en eller flere av de 25 medlemsstatene, vil når ordningen trer i kraft kunne velge mellom tre alternative fremgangsmåter. Det kan søkes om nasjonale patenter i de aktuelle statene, det kan søkes om europeisk patent som gjøres gjeldende i en eller flere av de aktuelle statene eller det kan søkes om et europeisk patent som gjøres gjeldende i alle de 25 medlemsstatene under ett. Det felles tvisteløsningssystemet etableres for å behandle tvister om blant annet inngrep i og gyldigheten av enhetspatenter. Domstolene i dette tvisteløsningssystemet vil ha eksklusiv kompetanse. De nasjonale domstolene vil dermed ikke ha noen rolle når det gjelder slike tvister knyttet til enhetspatenter. Avgjørelser om inngrep og gyldighet som gjelder enhetspatenter vil få virkning i alle de 25 medlemsstatene som slike patenter gjelder i. Fra tidspunktet det felles tvisteløsningssystemet trer i kraft skal det gjelde en overgangsperiode på syv år. Denne overgangsperioden kan forlenges. I overgangsperioden vil domstolene innenfor det felles tvisteløsningssystemet ikke ha eksklusiv kompetanse.

Enhetspatenter vil bli meddelt på et av de tre offisielle språkene til Det europeiske patentverket, som er engelsk, fransk og tysk. Det følger av den europeiske patentkonvensjonen at patentkravene skal oversettes til de to andre offisielle språkene når patent meddeles. Hvis patenthaveren krever at et europeisk patent skal gjøres gjeldende som et enhetspatent i de 25 medlemsstatene, kreves det ikke ytterligere oversettelser utført

av mennesker. Det skal imidlertid etterhvert komme i stand et system med maskinoversettelser av høy kvalitet. Disse oversettelsene vil kun ha en informativ funksjon. Inntil et tilstrekkelig godt system med maskinoversettelser er etablert, skal det gjelde en overgangsordning. I overgangsperioden må det når enhetspatent er meddelt på fransk eller tysk leveres en fullstendig oversettelse av patentet til engelsk for at det skal få enhetlig virkning i de 25 medlemsstatene. Hvis patentet er meddelt på engelsk må det leveres en fullstendig oversettelse av patentet til ett av de andre offisielle EU-språkene. Slike oversettelser har ingen rettslige virkninger, men kun en informativ funksjon. Ved tvister som gjelder enhetspatenter kan det både i overgangsperioden og etterpå kreves at det utarbeides fullstendige oversettelser av patentet for patenthaverens regning til språket i den EU-medlemstat der et påstått inngrep skal ha skjedd eller til språket i den EU-medlemstat der den påståtte inngriperen har opphold. Ved søksmål kan det kreves at det utarbeides en fullstendig oversettelse til språket som søksmålet behandles på.

2.7 Språkkrav for nasjonale patenter i Norge

Når det søkes om nasjonalt patent i Norge skal beskrivelsen, patentkravene og sammendraget (av beskrivelsen og patentkravene) være på norsk, jf. patentforskriften § 5 første ledd første punktum og annet ledd første punktum. Andre dokumenter i en søknads sak kan være på norsk, dansk, svensk eller engelsk, jf. patentforskriften § 5 første ledd annet punktum. Patentstyret kan i det enkelte tilfellet godta andre språk, jf. patentforskriften § 5 tredje ledd. I dag godtas at også beskrivelsen, patentkravene og sammendraget i nasjonale søknader leveres på dansk, engelsk eller svensk. I slike tilfeller må det imidlertid leveres en oversettelse til norsk av alt sammen innen 16 måneder fra søknaden ble levert eller fra tidligste prioritetsdag, jf. Patentstyrets retningslinjer for behandling av patentsøknader (patentretningslinjene) Del A Kapittel II punkt 1.1.1. Dersom søkeren ønsker å videreføre en internasjonal patentsøknad i Norge, må det leveres en oversettelse til norsk av den internasjonale søknaden til Patentstyret (eller en kopi av den internasjonale søknaden hvis den opprinnelig var avfattet på norsk), jf. patentloven § 31 første ledd første punktum. I tilfeller som omhandlet i patentloven § 66 m, der en opprinnelig europeisk søknad skal tas under behandling som en nasjonal søknad, må søkeren sende inn til Patentstyret en oversettelse av søknaden til norsk, jf. patentloven § 66 m annet ledd første punktum. Også søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter skal være på norsk, jf. patentforskriften § 80 annet ledd første punktum. Såkalte etterfølgende dokumenter, det vil si dokumenter som gjelder meddelte patenter, kan være på norsk, dansk eller svensk, jf. patentforskriften § 105 første ledd første punktum. Patentstyret kan i det enkelte tilfellet godta andre språk, jf. patentforskriften § 105 annet ledd.

Saksbehandlingsspråket hos Patentstyret er norsk. Det vil si at Patentstyrets avgjørelser og henvendelser til søkere og andre parter skrives på norsk. Det er ikke fastsatt regler om dette i patentloven eller patentforskriften, men det følger av at forvaltningspråket i Norge er norsk. Patentstyret har anledning til å henvende seg til søkere og andre parter på andre språk dersom det er ønskelig, men vil ikke ha noen plikt til å gjøre det. I patentretningslinjene Del A Kapittel II punkt 1.2 er det gitt nærmere retningslinjer om språk i realitetsuttalelser.

2.8 Språkkrav for nasjonale patenter i de andre nordiske statene

I *Danmark* ble det i 2009 åpnet for å levere nasjonale patentsøknader på engelsk i tillegg til, dansk, norsk eller svensk. Søkeren kan også anmode om at behandlingsspråket skal være engelsk. Dersom søknaden er på engelsk vil søkeren bare få provisorisk beskyttelse på søknadsstadiet etter at en oversettelse av patentkravene til dansk er levert til patentverket. Patentet kan meddeles enten på dansk eller på engelsk. Meddeles det på engelsk, skal patentkravene oversettes til dansk. Patentskriftet vil bare inneholde kravene på dansk, slik at patentvernets omfang alltid vil måtte avgjøres på grunnlag av danskspråklige patentkrav. Tilsvarende regler gjelder ved videreføring av internasjonale søknader i Danmark. Også søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter kan leveres på engelsk i Danmark. Dersom det blir fremsatt innsigelse eller begjæring om administrativ overprøving som gjelder et patent som er meddelt på engelsk, kan patentverket pålegge patenthaveren å levere en fullstendig oversettelse av patentskriftet til dansk. I en sak mellom flere parter kan patentverket behandle saken på engelsk dersom partene er enige om dette.

I *Finland* ble det i 2011 åpnet for å levere nasjonale patentsøknader på engelsk i tillegg til finsk eller svensk. Hvis søknaden er på engelsk, kan søkeren velge engelsk som behandlingsspråk. Før patentsøknaden blir tilgjengelig for enhver må patentsøkeren, når søknaden er på engelsk, levere inn en oversettelse til finsk eller svensk av patentkravene og sammendraget til patentverket. Dette er også et vilkår for at provisorisk beskyttelse på søknadsstadiet skal inntre. Når patent meddeles på grunnlag av en søknad som er på engelsk, vil beskrivelsen i det meddelte patentet foreligge på engelsk, mens patentkravene vil foreligge på engelsk og finsk eller svensk. Er det uoverensstemmelser mellom patentkravene på engelsk og finsk eller svensk, vil patentvernet kun omfatte det som fremgår av både den engelske og den finske eller svenske teksten. Ved uoverensstemmelser kan patenthaveren levere en rettelse av oversettelsen. Engelsk er ikke saksbehandlingsspråk etter at patent er meddelt. I innsigelsesperioden kan den som vurderer å fremme en innsigelse kreve at patenthaveren sørger for at det utarbeides en oversettelse av en beskrivelse på engelsk til finsk eller svensk. Beskrivelsen skal da leveres til patentverket enten på finsk eller svensk, avhengig av hvilket av disse språkene patentkravene finnes på. Om patenthaveren ikke leverer en slik oversettelse, kan patentverket pålegge han å gjøre det eller få beskrivelsen oversatt for patenthaverens kostnad. Ved tvister som gjelder et patent som er meddelt på grunnlag av en søknad på engelsk, kan domstolen pålegge patenthaveren å fremlegge en fullstendig oversettelse av patentet til finsk eller svensk. Tilsvarende regler gjelder ved videreføring av internasjonale patentsøknader i Finland.

På *Island* ble det i 2006 åpnet for å levere nasjonale patentsøknader på engelsk i tillegg til dansk, islandsk, norsk eller svensk. Hvis søknaden ikke er på islandsk skal patentkravene, sammendraget og eventuell tegningstekst foreligge på islandsk før søknaden blir tilgjengelig for enhver. Er søknaden på engelsk vil altså det meddelte patentet bestå av en beskrivelse på engelsk, samt patentkrav, sammendrag og tegningstekst på islandsk. Ved videreføring av internasjonale søknader må patentkravene, sammendraget og eventuell tegningstekst foreligge på islandsk, mens beskrivelsen må foreligge på engelsk eller islandsk.

I *Sverige* er situasjonen når det gjelder språkkrav for nasjonale patentsøknader og ved videreføring av internasjonale søknader den samme som i Norge. Nasjonale

patentsøknader kan ikke leveres på engelsk og internasjonale søknader kan ikke videreføres på engelsk. I 2011 ga den svenske regjeringen en utreder i oppdrag å vurdere om det burde åpnes for at nasjonale svenske patentsøknader skal kunne leveres og behandles på engelsk, og at patent på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk. I SOU 2012: 19 *Nationella patent på engelska?* foreslås det at nasjonale patentsøknader skal kunne leveres og behandles på engelsk. Det samme foreslås for internasjonale søknader som videreføres i Sverige. Patentkravene skal etter forslaget alltid oversettes til svensk senest før meddelelse av patent. I patentskriftet skal både den engelske teksten og oversettelsen til svensk av patentkravene være med. Det er imidlertid kun den engelske teksten som vil være avgjørende for patentvernets omfang og gyldigheten av patentet. Oversettelsen til svensk skal kun ha en informativ funksjon. For at søkeren skal få provisorisk vern på søknadsstadiet foreslås det at søkeren må levere en oversettelse av patentkravene til svensk. Ved innsigelser foreslås det at patentverket skal kunne pålegge patenthaveren å levere en fullstendig oversettelse til svensk av patentet. Ved tvister for domstolene om patenter som er meddelt på engelsk, skal domstolen kunne pålegge patenthaveren å levere en fullstendig oversettelse av patentskriftet til svensk. Når søknaden er på engelsk, foreslås det at patentverket skal kunne skrive henvendelser til søkeren og beslutninger på engelsk. Etter at patent er meddelt skal saksbehandling foregå på svensk i saker hvor det er flere parter.

3 Tiltredelse til London-overenskomsten

London-overenskomsten kom i stand som en følge av at kravene om oversettelse av europeiske patenter som vilkår for at de skal få virkning nasjonalt medfører høye kostnader for patenthaverne. Kostnadene for å få et europeisk patent som gjøres gjeldende i flere europeiske stater er vesentlig høyere enn for å få patent i Japan og USA. I EU-kommisjonens forslag til forordning om fellesskapspatent (COM(2000) 412 final) er det redegjort for et estimat som viser at kostnadene med å få et europeisk patent som oversettes til ti språk i år 2000 var tre til fem ganger høyere enn kostnadene for å få patent i Japan og USA (punkt 2.4.3.2 på side 11 i forslaget). I punkt 2.4 i høringsnotatet er det vist til beregninger gjort av Den europeiske patentorganisasjonen før London-overenskomsten kom i stand. Disse beregningene viste at den gjennomsnittlige kostnaden for et europeisk patent som ble gjort gjeldende i de åtte statene som blir utpekt oftest av patentsøkerne, og som blir opprettholdt i ti år, utgjorde til sammen 29 800 euro. Av dette utgjorde oversettelseskostnader 11 500 euro eller ca. 39 prosent. Det ble samtidig anslått at London-overenskomsten kunne redusere kostnadene forbundet med oversettelser med opptil 50 % for et europeisk patent som gjøres gjeldende i disse åtte statene. For europeiske patenter som gjøres gjeldende i flere enn disse åtte statene ble det anslått at reduksjonen ville bli enda større.

En reduksjon av oversettelseskostnadene vil være gunstig for norske og europeiske nyskapende virksomheter, særlig for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartfase. Kostnadene forbundet med patentering utgjør en vesentlig faktor for om virksomheter velger å søke patent på sine oppfinnelser. Dette gjelder særlig for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartsfase. Det er ganske vanlig at en virksomhet i første omgang søker patent på sitt hjemmemarked før den eventuelt går videre og søker patent i andre markeder. De høye kostnadene forbundet med europeiske patenter utgjør en betydelig ulempe for norske og europeiske virksomheter

sammenlignet med japanske og amerikanske konkurrenter. Patentbeskyttelse er i mange tilfeller en forutsetning for at en virksomhet kan hente inn kapital og sikre en tilfredsstillende inntjening. At virksomheter lar være å søke patent på grunn av høye kostnader, er uheldig fordi det kan føre til at de går glipp av vekstmuligheter. De høye kostnadene forbundet med europeiske patenter kan også føre til at virksomheter bare søker patent i sin hjemstat eller velger å gjøre europeiske patenter gjeldende i et fåtall stater. Patenteringskostnadene kan dermed medvirke til at virksomheter unnlater å utnytte et potensiale for å vinne innpass i nye markeder.

For europeiske patenter som gjøres gjeldende i samtlige eller mange av statene som er knyttet til den europeiske patentkonvensjonen vil reduksjonen i oversettelseskostnadene øke jo flere stater som slutter seg til London-overenskomsten. Per november 2013 er 19 av de 40 statene som er knyttet til den europeiske patentkonvensjonen tilsluttet London-overenskomsten. Dersom Norge slutter seg til overenskomsten vil det redusere kostnadene med å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Det vil dermed bli rimeligere for norske søkere å søke om europeisk patent som gjøres gjeldende i Norge. Samtidig vil det også bli rimeligere for utenlandske søkere å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Tiltredelse til London-overenskomsten kan dermed føre til at et økt antall europeiske patenter blir gjort gjeldende i Norge. Det teknologiske spillerommet på norske virksomheters hjemmemarked vil i så fall bli mindre. Det er imidlertid vanskelig å si noe sikkert om i hvilken grad en tiltredelse til London-overenskomsten vil ha en slik effekt. For norske virksomheter som operer internasjonalt vil en økning i antall patenter som gjøres gjeldende i Norge uansett ha liten betydning fordi de er vant til å møte en slik konkurransesituasjon i sine internasjonale markeder. En eventuell økning i antallet europeiske patenter som gjøres gjeldende i Norge, vil dessuten også ha positive virkninger. Patenter legger således til rette for økte investeringer og økt aktivitet i statene der patentbeskyttelse oppnås.

Dersom Norge tiltrer London-overenskomsten, vil det for en stor del av patentene som gjøres gjeldende her ikke bli utarbeidet en fullstendig oversettelse til norsk. Det er en målsetning med bred tilslutning at norsk skal være et komplett, samfunnsbærende språk, jf. St.meld. nr. 35 (2007-2008). Dette innebærer at norsk må kunne brukes innenfor alle samfunnsområder, og at det dermed må finnes eller utvikles norsk fagterminologi innenfor de forskjellige fagområdene, jf. St.meld. nr. 35 (2007-2008) punkt 7.2 (s. 100 flg.). Patentskrifter på norsk har imidlertid trolig marginal betydning for utviklingen av norsk som fagspråk innenfor de ulike tekniske fagområdene. Patentskrifter blir som regel utarbeidet på et stadium der termene og begrepene som brukes for å beskrive oppfinnelsen allerede er utviklet. Når det gjelder europeiske patentskrifter blir de vanligvis oversatt til norsk flere år etter at oppfinnelsen er publisert på engelsk, fransk eller tysk første gang. Dette gjør at oversettelsene er lite egnet til å introdusere ny terminologi. Eventuelle fagtermer som fremgår av beskrivelsen vil dessuten ofte også fremgå av patentkravene. Det legges opp til at det også etter en norsk tiltredelse til London-overenskomsten vil bli krevd at patentkravene må oversettes til norsk, jf. nedenfor. Oversettelsene til norsk av europeiske patentskrifter har siden Norges tiltredelse til den europeiske patentkonvensjonen vært gratis tilgjengelig for enhver på Patentstyrets nettsted. Det finnes ikke noen oversikt over i hvilket omfang oversettelsene faktisk har blitt brukt. Erfaringer fra andre stater fra tiden før slike oversettelser ble tilgjengelige på Internett, viser imidlertid at oversettelsene i svært liten grad ble etterspurt. Det er grunn til å tro at dette stiller seg på samme måte i dag, og også for oversettelsene til norsk. På denne bakgrunn er

det ikke grunn til å tro at en tiltredelse til London-overenskomsten i nevneverdig grad vil motvirke målsetningen om å bevare norsk som et komplett, samfunnsbærende språk.

Lesning av patentskrifter er en viktig kilde for å få innblikk i ny teknikk både for næringsliv og forskere. Så fort som teknikkutviklingen går, er imidlertid oversettelser av europeiske patentskrifter av liten betydning for dem som ønsker å holde seg oppdatert om den teknologiske utviklingen. Som regel vil oppfinnelsen bli publisert på engelsk, fransk eller tysk flere år før en eventuell oversettelse til norsk blir utarbeidet. En eventuell tiltredelse til London-overenskomsten, vil dermed ikke ha betydning for ivaretagelse av hensynet til rask utbredelse av kunnskap om ny teknikk i Norge.

Et viktig formål med kravet om fullstendig oversettelse av europeiske patenter er å gjøre det enklere for de som planlegger en aktivitet å sette seg inn i patentsituasjonen på det aktuelle området for å kunne vurdere om den aktuelle aktiviteten vil utgjøre patentinngrep. Ved en eventuell tiltredelse til London-overenskomsten, vil det fortsatt bli krevd at den vesentligste delen av patentskriftet, nemlig patentkravene som fastsetter patentvernets omfang, må oversettes til norsk, jf. nedenfor. De som vurderer å sette i gang med en aktivitet vil dermed kunne ta utgangspunkt i patentkrav på norsk i sin vurdering av patentsituasjonen på et område. Videre vil det fortsatt være slik at det i den grad det er uoverensstemmelser mellom oversettelsen av patentkravene til norsk og patentkravene på behandlingsspråket hos Det europeiske patentverket, så vil patentvernet i Norge bare gjelde så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på originalspråket, jf. patentloven § 66 i første punktum. Etter London-overenskomsten har statene rett til å kreve at det skal utarbeides en fullstendig oversettelse av patentet for patenthaverens regning ved tvister som gjelder patentet. Det legges opp til at Norge skal bruke denne muligheten ved en eventuell tiltredelse.

I samråd med Justis- og beredskapsdepartementet anbefaler Nærings- og handelsdepartementet på denne bakgrunn at Norge tiltrer London-overenskomsten. Hvis Norge tiltrer vil det bli rimeligere å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Dette vil forbedre rammevilkårene for nyskapende virksomheter i Norge, noe som særlig vil være gunstig for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartsfase. I Meld. St. 28 (2012-2013) opplyste regjeringen Stoltenberg II at den ville sende et forslag om tiltredelse til London-overenskomsten på høring. Under stortingsbehandlingen av meldingen støttet en samlet næringskomité i det daværende Stortinget dette, jf. Innst. 381 S (2012-2013).

Ved tiltredelse til London-overenskomsten bør Norge bruke muligheten til å peke ut et av Det europeiske patentverkets tre offisielle språk, som er fransk tysk og engelsk. Når et europeisk patent er meddelt på eller oversatt til det utpekte språket, kan det i så fall bare kreves oversettelse av patentkravene til norsk. Er patentet meddelt på et av de andre språkene, og ikke oversatt til det utpekte språket, kan det kreves at også beskrivelsen oversettes til det utpekte språket. Ut fra kjennskapen til de tre offisielle språkene i Norge, vil det ikke være aktuelt for Norge å velge noe annet språk enn engelsk. De fleste statene som er tilsluttet London-overenskomsten som ikke har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som sitt nasjonale språk, har brukt mulighet til å peke ut ett av de tre offisielle språkene ved Det europeiske patentverket. Alle disse, som blant annet omfatter Danmark, Finland, Island og Sverige, har valgt engelsk.

Høringsnotatet inneholder forslag til endringer i patentloven og patentforskriften som følge av tiltredelse til London-overenskomsten.

Nærings- og handelsdepartementet foreslår i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet at det fortsatt alltid skal kreves som vilkår for at et europeisk patent skal gjøres i gjeldende i Norge at patentkravene må oversettes til norsk. Samtlige stater som er tilsluttet London-overenskomsten som ikke har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som sitt nasjonale språk, bortsett fra Albania, krever oversettelse av patentkravene til sitt nasjonale språk. Dersom patentet er meddelt på fransk eller tysk bør det også kreves at beskrivelsen oversettes til engelsk eller norsk. Mange av statene som ikke har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som sitt nasjonale språk, herunder Danmark, Finland, Island og Sverige, krever oversettelse til engelsk eller sitt nasjonale språk i disse tilfellene. En mulighet til å levere inn beskrivelsen på norsk bør i alle tilfeller fortsatt stå åpen for en patenthaver som ønsker å gjøre et europeisk patent gjeldende i Norge.

Det foreslås også at det skal kunne kreves at det skal utarbeides en fullstendig oversettelse av europeiske patenter til norsk for patenthaverens regning i forbindelse søksmål som gjelder europeiske patenter.

Et spørsmål som ikke har sammenheng med tiltredelse til London-overenskomsten er fristen for å sende inn oversettelser etter patentloven § 66 c når europeiske patenter skal gjøres gjeldende eller opprettholdes i endret form i Norge. I dag må oversettelser i begge tilfeller sendes inn innen tre måneder etter den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin avgjørelse om å meddele patent eller å opprettholde et patent i endret form. Dette er den korteste fristen som statene har adgang til å fastsette etter den europeiske patentkonvensjonen. Statene kan imidlertid fastsette lengre frister. De fleste statene som krever oversettelser har lagt seg på minimumsfristen. Det bes om at høringsinstansene uttaler seg om det er ønskelig at fristen for å sende inn oversettelser forlenges, og herunder om hva som etter deres syn vil utgjøre en passende frist.

4 Nasjonale patenter på engelsk

Som det fremgår av drøftelsene under punkt 3 er det viktig for å sikre at patentsystemet fungerer godt at kostnadene forbundet med å bruke det ikke blir for høye. Å redusere oversettelseskostnadene når det søkes patent i flere stater er dermed sentralt. Når det bare er ønskelig å få patent i et fåtall europeiske stater, kan det være hensiktsmessig å levere nasjonale patentsøknader i de aktuelle statene i stedet for å søke om europeisk patent. Det er imidlertid en forutsetning for at søkerne skal finne en slik fremgangsmåte formålstjenlig at språkkravene ved levering og behandling av nasjonale søknader, samt ved meddelelse av patent på grunnlag av slike søknader, ikke gjør at det blir dyrere å levere nasjonale søknader i de aktuelle statene enn å søke europeisk patent. Dette taler for at det bør åpnes for at nasjonale patentsøknader i Norge kan leveres og behandles på engelsk, samt at patent på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk dersom Norge slutter seg til London-overenskomsten.

Når norske virksomheter søker patent internasjonalt, vil de i en del tilfeller i første omgang finne det formålstjenlig å levere en søknad til Patentstyret, hvor de raskt kan få en første patenterbarhetsvurdering av oppfinnelsen. Det vil være besparende og forenkende dersom søknaden til Patentstyret kan leveres på engelsk, slik at søkeren slipper å utarbeide

søknaden på norsk først og deretter oversette den til engelsk når han skal søke internasjonalt. Dette taler for at det bør åpnes for bruk av engelsk ved levering og behandling av nasjonale patentsøknader uavhengig av om Norge slutter seg til London-overenskomsten. I mange bransjer er det videre slik at forsknings- og utviklingsarbeid foregår på engelsk også når dette skjer i Norge eller i norsk regi. I slike tilfeller vil det være besparende og forenkende at eventuelle søknader om patent i Norge kan skrives på engelsk. Dersom det åpnes for at nasjonale patentsøknader i Norge kan leveres og behandles på engelsk vil dette være mer brukervennlig for både norske søkere og søkere fra andre stater. Dette kan føre til at Patentstyret får et større antall søknader, noe som i så fall vil bidra til at Patentstyret kan opprettholde en tilstrekkelig høy kompetanse innenfor alle tekniske områder. Det kan også være at det vil bli meddelt flere patenter i Norge dersom det åpnes for bruk av engelsk. Om hvilke virkninger det kan ha, vises det til drøftelsen i punkt 3.

Det er ikke grunn til å tro at det vil motvirke målsetningen om å bevare norsk som et komplett, samfunnsbærende språk dersom det åpnes for bruk av engelsk ved levering og behandling av nasjonale patentsøknader. Selv om det åpnes for bruk av engelsk, vil det, på samme måte som for europeiske patenter, være naturlig å kreve at patentkravene må foreligge på norsk senest ved meddelelsen. Videre bør det, på samme måte som for europeiske patenter der beskrivelsen bare foreligger på engelsk, åpnes for at det kan kreves at det utarbeides fullstendige oversettelser av norske patenter som er meddelt på engelsk i forbindelse med tvister som gjelder slike patenter. Det vises ellers til drøftelsen av det tilsvarende spørsmålet i punkt 3.

Siden det vil bli krevd at patentkravene senest ved meddelelsen må foreligge på norsk, dersom det åpnes for bruk av engelsk, vil de som vurderer å sette i gang en aktivitet alltid kunne gjøre inngrepsvurderinger på grunnlag av patentkrav på norsk. Dersom det er uoverensstemmelse mellom teksten på norsk og teksten på engelsk, vil det være naturlig å ha samme regel som den som gjelder for europeiske patenter i slike tilfeller. Nemlig at patentvernet ikke går lenger enn det som både har dekning i teksten på norsk og teksten på engelsk. Det vises for øvrig til den tilsvarende drøftelsen under punkt 3.

Det er vanskelig å se at det vil ha noe særlig å si for spredningen av kunnskap om ny teknologi dersom det åpnes for bruk av engelsk ved levering og behandling av nasjonale patentsøknader. Dette vil i alle tilfelle dreie seg om en liten del av den totale søknadsmassen som kan føre til patent i Norge. De som ønsker rask tilgang til ny teknologi må i de fleste tilfeller uansett tilegne seg denne kunnskapen på andre språk enn norsk.

Mot denne bakgrunn foreslår Nærings- og handelsdepartementet i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet at det åpnes for at nasjonale patentsøknader kan leveres og behandles på engelsk, samt at patent på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk. Det samme bør gjelde ved videreføring av internasjonale søknader. Også søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter bør kunne leveres på engelsk. Høringsnotatet inneholder forslag til endringer i patentloven, patentforskriften og forskrift om avgifter og gebyrer til Patentstyret mv. for å gjennomføre dette. I Meld. St. 28 (2012-2013) opplyste regjeringen Stoltenberg II at den ville sende et forslag om å åpne for at nasjonale patentsøknader kan leveres på engelsk på høring. Under stortingsbehandlingen av meldingen støttet en samlet næringskomité i det daværende Stortinget dette, jf. Innst. 381 S (2012-2013).

Danmark, Finland og Island har allerede åpnet for bruk av engelsk. Det ligger an til at Sverige også vil gjøre det. Disse statene har likevel valgt eller, for Sveriges del, legger opp til å velge litt forskjellige løsninger på enkelte punkter, jf. punkt 2.8. Dersom det må utarbeides en fullstendig oversettelse til norsk ved meddelelse av patentet, vil mye av gevinsten ved å åpne for at søknaden kan leveres og behandles på engelsk gå tapt. Det meddelte patentet består av beskrivelsen, patentkravene og sammendraget i søknaden med eventuelle justeringer gjort under søknadsbehandlingen. Det bør kun kreves at patentkravene oversettes til norsk ved meddelelsen. På samme måte som for europeiske patenter bør patentvernet bare gjelde så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og patentkravene på engelsk. Patenthaveren bør ha adgang til å levere en rettet oversettelse. For at søkeren skal få provisorisk vern på søknadsstadiet, bør det kreves at det leveres en oversettelse av patentkravene til norsk, og at denne er kunngjort. Også dette er samme løsning som gjelder for europeiske patenter.

Ved spørsmål om patentets gyldighet og begrensning av patentet bør, som for europeiske patenter, bare den engelske teksten legges til grunn når patentet er meddelt på engelsk. Ved tvist for domstolene som gjelder et patent som er meddelt på engelsk, bør det, på samme måte som for europeiske patenter, kunne kreves en fullstendig oversettelse. Det samme bør gjelde ved innsigelsesbehandling og administrativ overprøving hos Patentstyret eller Klagenemnden for industrielle rettigheter.

Når søknaden er på engelsk, bør Patentstyret ha anledning til å kunne skrive henvendelser til søkeren og avgjørelser på engelsk. Dette bør imidlertid ikke være en plikt for Patentstyret, men opp til Patentstyret å avgjøre. I en del tilfeller vil det være aktuelt for søkeren å bruke patenterbarhetsvurderinger fra Patentstyret når han søker patent internasjonalt. Det vil i slike tilfeller være en fordel for søkeren om Patentstyrets vurderinger er på engelsk, slik at de ikke trenger å oversettes.

I tillegg til at det åpnes for at søknader og andre dokumenter fra søkeren i søknadsbehandlingen kan være på engelsk, bør det åpnes for at etterfølgende dokumenter, det vil si dokumenter som gjelder meddelte patenter, herunder dokumenter i saker om innsigelser m.m., bør kunne være på engelsk. Det bør også åpnes for at Patentstyret og Klagenemnden for industrielle rettigheter kan skrive henvendelser og avgjørelser i slike saker på engelsk dersom patenthaveren ber om det eller når samtlige parter i en sak er enige om det.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tiltredelse til London-overenskomsten vil gjøre det rimeligere og enklere å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Dette vil være gunstig for norske virksomheter som søker om europeisk patent som skal gjøres gjeldende i Norge. Tiltredelse til overenskomsten kan føre til at flere europeiske patenter, både med norske og utenlandske innehavere, gjøres gjeldende i Norge. Dette vil i så fall medføre at det teknologiske spillerommet i det norske markedet blir mindre. På den side annen vil patentering ofte dra med seg økte investeringer og økt aktivitet i markedene der patentbeskyttelse oppnås.

Mengden tekst som må oversettes for at et europeisk patent skal gjøres gjeldende i Norge vil bli vesentlig redusert ved tiltredelse til London-overenskomsten. Dette ville kunne redusere patentfullmektigbransjens inntekter som følge av at inntektene fra oversettelsesoppdrag synker. På den annen side vil bransjens inntekter kunne øke hvis den

får flere oppdrag som følge av at en tiltredelse fører til at flere europeiske patenter blir gjort gjeldende i Norge. Det er dermed vanskelig å si noe sikkert om hvilke effekter en tiltredelse vil ha for fullmektigbransjen.

Omfanget av den enkelte oversettelse som Patentstyret skal holde tilgjengelig for enhver når et europeisk patent gjøres gjeldende i Norge, vil bli vesentlig redusert ved tiltredelse til London-overenskomsten. Det dreier seg imidlertid om elektroniske dokumenter og nokså automatiserte prosesser, slik at arbeidsbelastningen i Patentstyret i tilknytning til det enkelte europeiske patentet ikke vil påvirkes i nevneverdig grad. Patentstyrets inntekter i forbindelse med at det enkelte europeiske patentet gjøres gjeldende vil bli noe mindre enn i dag siden størrelsen på gebyret som skal betales av patenthaveren avhenger av omfanget av oversettelsen. Gebyret skal imidlertid kun dekke Patentstyrets kostnader i forbindelse med at europeiske patenter gjøres gjeldende slik at dette ikke vil ha noe å si for Patentstyrets økonomi samlet sett. Dersom tiltredelse til London-overenskomsten fører til at flere europeiske patenter gjøres gjeldende i Norge vil Patentstyrets merarbeid i den forbindelse bli finansiert gjennom de gebyrer og avgifter patenthaveren må betale for å gjøre patentet gjeldende og for å opprettholde det.

Det vil være besparende og forenklende for brukerne dersom det åpnes for bruk av engelsk ved levering og behandling av nasjonale patentsøknader og ved videreføring av internasjonale patentsøknader i Norge, samt ved levering av søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter. Dette vil være gunstig for norske virksomheter som ønsker patent i Norge og internasjonalt. Det kan bli meddelt flere patenter i Norge dersom det åpnes for bruk av engelsk. På samme måte som ved tiltredelse til London-overenskomsten kan det føre til mindre teknologisk spillerom i Norge, men også økte investeringer og økt aktivitet.

Patentfullmektigbransjens inntekter fra oversettelsesoppdrag vil trolig bli redusert dersom det åpnes for bruk av engelsk.

Saksbehandlerne i Patentstyret har allerede i dag gode engelskkunnskaper. Patentstyret utfører i dag arbeid som internasjonal granskingsmyndighet etter patentsamarbeidskonvensjonen (PCT) og saksbehandlerne skriver da på engelsk. Dersom det åpnes for bruk av engelsk ved levering av nasjonale søknader, ved videreføring av internasjonale søknader og ved levering av søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter, kan det være behov for å legge enda mer vekt på engelskkunnskaper ved nyrekruttering, samt å sette i verk enkelte tiltak for å styrke engelskkompetansen til saksbehandlerne ytterligere. Dette kan ivaretas innenfor gjeldende økonomiske rammer.

6 Merknader til de enkelte bestemmelsene i lov- og forskriftsutkastet

6.1 Til endringene i patentloven

Til § 21

Paragrafen regulerer meddelelse av patent. Den gjelder både for nasjonale søknader og videreførte internasjonale søknader. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I *annet ledd nytt annet punktum* er det gjort en tilføyelse som slår fast at patent kan meddeles på norsk eller engelsk. Patentet skal meddeles på det språk som søknaden er på. Hvis ikke patentet skulle meddeles på engelsk når søknaden er på engelsk måtte beskrivelsen og sammendrag ha blitt oversatt til norsk ved meddelelsen. Mye av gevinsten som oppnås ved å åpne for at patentsøknader kan være på engelsk ville dermed gå tapt hvis patentet ikke skulle meddeles på engelsk i disse tilfellene. Valget søkeren gjør når han velger om beskrivelse, patentkrav og sammendrag skal leveres på norsk eller engelsk, kan ikke endres under søknadsbehandlingen, jf. forslaget til endringer i patentforskriften §§ 4 og 5.

I *tredje ledd* er det føyd til flere nye bestemmelser. Etter *nytt tredje punktum* skal patentskriftet inneholde en oversettelse av patentkravene til norsk når et patent meddeles på engelsk. Det er søkeren som må besørge at en slik oversettelse utarbeides og blir sendt til Patentstyret. Det er et vilkår for at patent skal meddeles på grunnlag av en søknad på engelsk at søkeren sender inn en slik oversettelse, jf. forslaget til ny § 33 a i patentforskriften. Patentstyret har ikke noe ansvar for innholdet i oversettelsen, og skal heller ikke foreta seg noe for å kontrollere om den er riktig. Det er i søkerens interesse at oversettelsen er riktig, jf. *nytt fjerde punktum*. *Nytt fjerde punktum* regulerer patentvernet i tilfeller der det ikke er samsvar mellom oversettelsen og patentkravene på engelsk. Patentvernet vil da bare gjelde så langt det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk. Løsningen er her den samme som gjelder når oversettelsen av et europeisk patent ikke stemmer med teksten på behandlingsspråket hos Det europeiske patentverket, jf. patentloven § 66 i første punktum.

I saker om begrensning eller gyldigheten av et patent som er meddelt på engelsk skal etter *nytt femte punktum* kun patentkravene på engelsk legges til grunn for avgjørelsen. Dette er samme løsning som gjelder for europeiske patenter, jf. patentloven § 66 i annet punktum. At kun patentkravene på engelsk skal legges til grunn, gjelder både for saker som behandles av domstolene og saker som behandles av Patentstyret og Klagenemnden for industrielle rettigheter. Etter *nytt sjette punktum* kan patenthaveren sende inn en rettelse av oversettelsen av patentkravene. Patentstyret skal kunngjøre at rettet oversettelse er sendt inn og holde den tilgjengelig for enhver når patenthaveren har betalt fastsatt gebyr, jf. *nytt syvende punktum*. Deretter gjelder den rettede oversettelsen, jf. *nytt åttende punktum*. Det vil si at den rettede oversettelsen deretter vil være avgjørende for patentvernets omfang. *Nytt sjette til åttende punktum* svarer til patentloven § 66 j første ledd om rettelser av oversettelser som gjelder europeiske patenter. Etter *nytt niende punktum* gjelder § 66 j annet ledd om forbenyttelsesrett tilsvarende ved innsendelse av rettet oversettelse.

I *femte ledd annet punktum* er «avskrift» erstattet av «kopi».

Til § 24

Paragrafen regulerer fremsettelse av innsigelse mot et meddelt patent m.m. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Det er tilføydd et *nytt syvende ledd*. Etter *første punktum* kan Patentstyret pålegge patenthaveren å sende inn en oversettelse til norsk av patentskriftet når det er fremsatt en innsigelse mot et patent som er meddelt på engelsk. Det er opptil Patentstyret å bestemme om slikt pålegg skal gis. Det avgjørende vil være om en oversettelse er nødvendig for å sikre en forsvarlig saksbehandling. Patentstyret må legge stor vekt på innsigerens syn på

spørsmålet. Hvis patenthaveren ikke etterkommer et pålegg om å sende inn oversettelse av patentskriftet, kan Patentstyret få det oversatt for patenthaverens regning, jf. *annet punktum*.

Tidligere syvende ledd har blitt *nytt åttende ledd*.

Til § 27

Paragrafen regulerer klagefrist m.m. ved klage over Patentstyrets avgjørelse av en patentsøknad eller innsigelse. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I *fjerde ledd* er det tilføyd et *nytt annet punktum* som slår fast at § 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden for industrielle rettigheter ved klage over Patentstyrets avgjørelse av en innsigelse. Denne bestemmelsen vil være aktuell hvis det ikke er utarbeidet oversettelse til norsk av patentskriftet i forbindelse med behandlingen av innsigelsen hos Patentstyret, men Klagenemnden finner at det er behov for slik oversettelse i forbindelse med klagebehandlingen. Hvis Klagenemnden finner at det var uforsvarlig å behandle innsigelsessaken uten en slik oversettelse, kan det også være aktuelt å oppheve Patentstyrets avgjørelse og sende saken tilbake til Patentstyret med pålegg om ny behandling etter at oversettelse av patentskriftet er utarbeidet.

Til § 31

Paragrafen regulerer hva søkeren må foreta seg hvis han vil videreføre en internasjonal patentsøknad i Norge. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Første ledd er endret slik at en internasjonal søknad som skal videreføres kan være på norsk eller engelsk. Det gjelder dermed samme språkkrav ved videreføring av internasjonale søknader som ved levering av nasjonale søknader. Dersom den internasjonale søknaden er på et annet språk enn norsk eller engelsk, må det leveres en oversettelse av søknaden til norsk eller engelsk. Det kan leveres en kopi av den internasjonale søknaden hvis den er på norsk eller engelsk.

Det er ellers gjort noen språklige endringer i første og *annet ledd*.

Til § 33

Paragrafen regulerer anvendelsen av andre bestemmelser i patentloven enn de i kapittel 3 på internasjonale søknader. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I *tredje ledd* er det gjort en endring for å ta høyde for at internasjonale søknader kan videreføres på engelsk. Det er også gjort en språklig endring ved at «avskrift» er erstattet av «kopi».

Etter *fjerde ledd første punktum* skal en internasjonal søknad ved anvendelsen av patentloven §§ 48, 56 og 60 anses å være gjort tilgjengelig for enhver når den er gjort tilgjengelig etter patentloven § 33 tredje ledd. Etter *fjerde ledd nytt annet punktum* vil en internasjonal søknad som er på engelsk likevel ikke anses gjort tilgjengelig for enhver ved anvendelsen av disse bestemmelsene før det er kunngjort at det er sendt inn en oversettelse til norsk av patentkravene i søknaden, jf. patentloven ny § 60 annet ledd.

Til § 52 b

Paragrafen regulerer fremsettelse av begjæring om administrativ overprøving m.m.

Det er tilføyd et *nytt niende ledd* som slår fast at § 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Patentstyret ved administrativ overprøving. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til § 52 e

Paragrafen regulerer klage over Patentstyrets avgjørelse i en sak om administrativ overprøving m.m. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Det er tilføyd et nytt *fjerde ledd* som slår fast at § 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden for industrielle rettigheter ved administrativ overprøving.

Til § 60

Paragrafen regulerer patentvernet i tiden fra dokumentene i søknadssaken er blitt tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22 og frem til patent er meddelt. Dette omtales gjerne som provisorisk vern. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

For søknader på engelsk vil det etter *nytt annet ledd* være et vilkår for vern på søknadsstadiet at det er sendt inn en oversettelse av patentkravene i søknaden til norsk. Dette svarer til det som gjelder for europeiske patentsøknader, jf. patentloven § 66 g annet ledd. Etter *første punktum* kan søkeren sende inn en oversettelse til norsk av patentkravene i en søknad som er på engelsk. Søkeren kan sende inn slik oversettelse når som helst. Den kan altså sendes inn sammen med søknaden eller på et senere tidspunkt. Etter *annet punktum* skal Patentstyret kunngjøre at oversettelse er sendt inn når dokumentene i søknadssaken er tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22. Dersom oversettelse er sendt inn før dokumentene i søknadssaken er blitt tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22, skjer kunngjøringen av at oversettelse er sendt inn i kunngjøringen etter patentloven § 22 fjerde ledd om at dokumentene er blitt tilgjengelige. Sendes oversettelse inn etter at det er kunngjort at dokumentene er tilgjengelig for enhver, må det særskilt kunngjøres at oversettelse er sendt inn. Patentstyret har ikke noe ansvar for innholdet i oversettelsen, og skal heller ikke foreta seg noe for å kontrollere om den er riktig. Det er i søkerens interesse at oversettelsen er riktig, jf. fjerde punktum. Etter *tredje punktum* gjelder første ledd tilsvarende for en søknad som er levert på engelsk fra tidspunktet for kunngjøringen av at oversettelse av patentkravene er innsendt fant sted. Hvis det ikke er samsvar mellom oversettelsen og patentkravene på engelsk, gjelder vernet bare så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og den engelske teksten, jf. *fjerde punktum*. Dette svarer til det som gjelder for europeiske søknader etter patentloven § 66 i første punktum. Etter *femte punktum* kan søkeren når som helst sende inn en rettet oversettelse av patentkravene i søknaden. Patentstyret skal kunngjøre at rettet oversettelse er sendt inn og holde oversettelsen tilgjengelig for enhver når søkeren har betalt fastsatt gebyr, jf. *sjette punktum*. Deretter gjelder den rettede oversettelsen, jf. *syvende punktum*. Femte til syvende punktum svarer til patentloven § 66 j første ledd. Etter *åttende punktum* gjelder § 66 j annet ledd om forbenyttelsesrett tilsvarende ved innsendelse av rettet oversettelse.

Tidligere annet ledd har blitt *nytt tredje ledd*.

Til ny § 63 e

Paragrafen er ny og regulerer oversettelse av norske og europeiske patentsøknader og patentskrifter som ikke foreligger på norsk i forbindelse med søksmål som gjelder en patentsøknad eller et patent. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 og 4 i høringsnotatet.

Første ledd regulerer oversettelse av en patentsøknad eller et patentskrift til norsk i forbindelse med søksmål som nevnt i patentloven § 63 første ledd. Etter *første punktum* kan retten pålegge en patentsøker, patenthaver eller lisenshaver å legge frem en fullstendig oversettelse til norsk av patentsøknaden eller patentskriftet når søknaden eller patentskriftet ikke foreligger på norsk hos Patentstyret. Dette vil for det første være aktuelt når en nasjonal eller videreført internasjonal søknad er levert på engelsk. Det vil for det annet være aktuelt for europeiske søknader, samt for europeiske patenter der det kun foreligger en oversettelse til norsk av patentkravene. Det er bare en patentsøker, patenthaver eller lisenshaver som er part i søksmålet som kan pålegges å legge frem en oversettelse. Det er opptil retten å avgjøre om det er nødvendig med en oversettelse av hensyn til en betryggende behandling av saken. Ved denne vurderingen må det legges stor vekt på motpartens syn på spørsmålet. Konsekvensen av ikke å etterkomme et pålegg om å utarbeide oversettelse varierer ettersom den pålegget retter seg mot er saksøker eller saksøkt i søksmålet. Er vedkommende saksøker, kan søksmålet avvises dersom pålegget ikke etterkommes, jf. *annet punktum*. Retten har ikke noe plikt til å avvise søksmålet i disse tilfellene, men det vil normalt være naturlig å avvise søksmålet når retten har vurdert det slik at hensynet til en betryggende behandling av saken tilsier at det bør fremlegges en oversettelse. Er den som pålegges å fremlegge oversettelsen, og som ikke etterkommer dette, saksøkt, kan retten beslutte at oversettelse skal innhentes for dennes regning jf. *tredje punktum*. På samme måte som når den som ikke etterkommer et pålegg er saksøker, har ikke retten noen plikt til å beslutte at oversettelse skal innhentes for saksøktes regning når denne ikke etterkommer et pålegg. Men når det er saksøkte som nekter å etterkomme et pålegg om å legge frem oversettelse, vil det sjelden være grunn til å unnlate å få utarbeidet oversettelse for dennes regning. En eventuell oversettelse vil ha en ren informativ funksjon. Sak om gyldighet og begrensnings av et patent må avgjøres ut fra teksten på behandlingsspråket, jf. patentloven § 21 tredje ledd femte punktum og § 66 i annet punktum. I inngrepssaker vil patentvernet bare gjelde så langt det er samsvar mellom patentkravene på engelsk og oversettelsen til norsk, jf. patentloven § 21 tredje ledd fjerde punktum og § 66 i første punktum. For nasjonale patenter vil patentkravene foreligge i norsk oversettelse senest ved meddelelsen og for europeiske patenter fra de gjøres gjeldende i Norge. En oversettelse av beskrivelsen i et nasjonalt patent som er meddelt på engelsk eller i et europeisk patent i forbindelse med et søksmål, vil ikke ha noen betydning ved fastsettelsen av patentets verneomfang.

Etter *annet ledd* gjelder første ledd tilsvarende i søksmål som gjelder supplerende beskyttelsessertifikater som nevnt i §§ 62 a og 62 b. I slike søksmål vil det kunne mangle både en fullstendig oversettelse av basispatentet og av sertifikatet. Første ledd vil i så fall gjelde for begge.

Til § 66 c

Paragrafen regulerer hva patenthaveren må foreta seg for at et europeisk patent skal få virkning i Norge og for at et europeisk som Det europeiske patentverket etter innsigelsesbehandling m.m. har besluttet å opprettholde i endret form fortsatt skal ha

virkning her. Paragrafen er endret for å gjennomføre London-overenskomsten. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 i høringsnotatet.

Etter *første ledd* må patenthaveren for at et europeisk patent skal få virkning i Norge, eller opprettholdes i endret form, sende inn til Patentstyret en slik oversettelse som bestemt i annet ledd av teksten som ligger til grunn for Det europeiske patentverkets avgjørelse om å meddele patent eller å opprettholde et patent i endret form. I begge tilfeller må patenthaveren i tillegg betale fastsatt gebyr. Etter *første punktum* er fristen for å sende inn oversettelse tre måneder etter den dag avgjørelsen ble kunngjort av Det europeiske patentverket. Tidligere fremgikk denne fristen av patentforskriften. Teksten som ligger til grunn for Det europeiske patentverkets avgjørelse vil være beskrivelsen og patentkravene slik dette er kunngjort av Det europeiske patentverket ved meddelelse eller endring av patentet. Den tidligere bestemmelsen om at det skulle sendes inn en fullstendig oversettelse av teksten til norsk er erstattet av en bestemmelse om at det skal sendes inn slik oversettelse som bestemt i nytt annet ledd. Betegnelsen på det patenthaveren må betale endres fra «avgift» til «gebyr». Dette for å reflektere at betalingen skal dekke Patentstyrets kostnader forbundet med arbeidet med å kunngjøre at et europeisk patent gjøres gjeldende i Norge. Hva som skal betales er fastsatt i forskrift om avgifter og gebyrer til Patentstyret mv., og påvirkes ikke av denne terminologiske endringen.

Nytt annet ledd bestemmer hvilke deler av teksten som ligger til grunn for Det europeiske patentverkets avgjørelse om å meddele eller opprettholde et patent i endret form som det skal sendes inn oversettelse av. Kravene til hva som skal oversettes er vesentlig redusert. Tidligere måtte alltid hele teksten som lå til grunn for Det europeiske patentverkets avgjørelse om å meddele eller opprettholde et patent i endret form oversettes til norsk. Behandlingsspråket ved Det europeiske patentverket er engelsk, fransk eller tysk, jf. den europeiske patentkonvensjonen artikkel 14 nr. 3 jf. nr. 1 og 2. Europeiske patentskrifter skal publiseres på behandlingsspråket og skal inneholde en oversettelse av patentkravene til de to andre offisielle språkene, jf. konvensjonen artikkel 14 nr. 6. Etter *første punktum* skal det både ved meddelelse og opprettholdelse av et patent i endret form alltid sendes inn en oversettelse til norsk av patentkravene. Er patentet meddelt på fransk eller tysk, må det også sendes inn en oversettelse av beskrivelsen til engelsk eller norsk, jf. *annet punktum*. Hvis patentet er meddelt på engelsk er det derimot ikke nødvendig å sende inn en oversettelse av beskrivelsen. Patenthaveren har likevel også når patentet er meddelt på engelsk fortsatt mulighet til å sende inn en oversettelse av beskrivelsen til norsk, jf. *tredje punktum*. Konsekvensen av at det ikke innsendes oversettelser i samsvar med kravene i første og annet punktum vil være at oversettelse ikke anses sendt inn, og at patentet ikke får virkning eller opprettholdes i endret form i Norge.

Tidligere annet og tredje ledd blir *nytt tredje og fjerde ledd*.

Til § 66 j

Paragrafen regulerer rettelse av oversettelser som er innsendt etter § 66 c. Som følge av at det er tatt inn et nytt annet ledd i § 66 c og tidligere annet og tredje ledd har blitt nytt tredje og fjerde ledd, er det gjort en konsekvensendring i *første ledd annet punktum*. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 i høringsnotatet.

Til § 66 m

Paragrafen regulerer når Patentstyret skal ta en søknad om europeisk patent innlevert til et nasjonalt patentverk under behandling som en søknad nasjonalt patent i Norge, fordi

søknaden om europeisk patent blir ansett trukket tilbake. *Annet ledd første punktum* er endret slik at en slik søknad kan sendes inn til Patentstyret på norsk eller engelsk. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 i høringsnotatet.

Til § 69

Paragrafen inneholder forskriftshjemler. Etter *første ledd* kan Kongen gi nærmere bestemmelser om patentsøknader og behandlingen av dem m.m. Det er presisert at dette også omfatter språkkrav for søknader og andre dokumenter til Patentstyret og Klagenemnden for industrielle rettigheter og saksbehandlingssprak i Patentstyret og Klagenemnden. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til ikraftsettelses- og overgangsbestemmelsene

Etter *nr. 1* gjelder loven fra den tid Kongen bestemmer. Loven må senest settes i kraft fra det tidspunktet London-overenskomsten eventuelt trer i kraft for Norge, det vil si den første dagen i den fjerde måneden etter at Norge har deponert tiltredelsesdokumentet.

Etter *nr. 2* gjelder endringene i patentloven § 66 c bare for patenter der Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patentet er meddelt finner sted etter at loven har trådt i kraft. For patenter der kunngjøringen finner sted før dette tidspunktet må § 66 c slik den lød før endringen legges til grunn.

Etter *nr. 3* gjelder endringene i patentloven §§ 21, 31, 33, 60 og 66 m bare for patentsøknader som leveres eller videreføres etter at loven har trådt i kraft. For patentsøknader som leveres eller videreføres før dette gjelder reglene slik de lød før endringene.

Etter *nr. 4* kan Kongen gi nærmere overgangsregler.

6.2 Til endringene i patentforskriften

Til § 4

Paragrafen regulerer hvilke dokumenter som er søknadens basisdokumenter. Den er endret slik at beskrivelse med tilhørende tegninger og patentkrav på norsk eller engelsk kan være søknadens basisdokumenter. Etter at dokumentene er levert kan ikke språket basisdokumentene er på endres. Hvis disse dokumentene leveres på engelsk, kan altså ikke søkeren senere levere dokumentene på norsk med den virkning at tekstene på norsk skal regnes som basisdokumenter. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til § 5

Paragrafen regulerer hvilke språk patentsøknaden og andre dokumenter i søknadssaken kan være på. Den er endret slik at beskrivelse, patentkrav og sammendrag kan være på norsk eller engelsk. Valget søkeren gjør når han velger om disse dokumentene skal leveres på norsk eller engelsk, kan ikke endres under søknadsbehandlingen. Dersom disse dokumentene er levert på engelsk skal et eventuelt patent også meddeles på engelsk, jf. forslaget til patentloven § 21 annet ledd nytt annet punktum. Selv om beskrivelse, patentkrav og sammendrag er på engelsk og patentet dermed skal meddeles på engelsk, er det imidlertid opp til søkeren og Patentstyret å velge hvilket språk andre dokumenter i saken skal være på innenfor rammene av paragrafen her og forslaget til ny § 27 a i

patentforskriften. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til ny § 27 a

Paragrafen er ny. Den regulerer saksbehandlingsspråket ved behandling av patentsøknader i Patentstyret. Saksbehandlingsspråket er som hovedregel norsk. Når søknaden er på engelsk kan imidlertid Patentstyret skrive avgjørelser og henvendelser til søkeren (eller dennes fullmektig) på engelsk. Dette forutsetter at søkeren eller fullmektigen ønsker det. Vedkommende vil ikke ha krav på det. Dette er det opp til Patentstyret å avgjøre ut fra hva som fremstår som hensiktsmessig i den aktuelle saken, blant annet ut fra ressursituasjonen. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til ny § 33 a

Paragrafen er ny. Den regulerer innsending av oversettelse av patentkravene på norsk til Patentstyret før meddelelse av patent når søknaden er på engelsk. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Når søknaden er på engelsk skal patent meddeles på engelsk. Patentskriftet skal da inneholde en oversettelse av patentkravene til norsk, jf. forslaget til patentloven § 21 tredje ledd nytt tredje punktum. Når søknaden er på engelsk, skal Patentstyret etter *første punktum* i ny § 33 a opplyse søkeren om at det må sendes inn en oversettelse til norsk av patentkravene i søknaden før patent kan meddeles. Dette skal skje før det sendes underretning etter patentloven § 19. Patentet skal ikke meddeles før slik oversettelse er sendt inn. Etter *annet punktum* skal Patentstyret i meldingen hvor det opplyses om at oversettelse må sendes inn sette en frist for innsendelsen.

Til § 38

Paragrafen regulerer varsel ved fortsatt behandling av innsigelse. Som følge av at tidligere syvende ledd i patentloven § 24 er blitt nytt åttende ledd er det gjort en konsekvensendring i henvisningen til denne bestemmelsen i patentforskriften § 38. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Til § 42

Paragrafen regulerer utgivelse av nytt patentskrift ved endring av et patent etter innsigelse, patentbegrensning og administrativ overprøving. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Som følge av at det er åpnet for at patenter kan meddeles på engelsk er det tilføyd et *nytt annet ledd*. Etter *første punktum* gjelder patentloven § 21 tredje ledd tredje til femte punktum tilsvarende ved utgivelse av nytt patentskrift når patentet er meddelt på engelsk. Også det nye patentskriftet skal altså inneholde en oversettelse av patentkravene til engelsk. Før nytt patentskrift utgis skal Patentstyret opplyse patenthaveren om at det må sendes inn en oversettelse til norsk av de endrete patentkravene for at patent skal opprettholdes i endret form, jf. *annet punktum*. I meldingen til patenthaveren skal Patentstyret fastsette en frist for å sende inn oversettelse, jf. *tredje punktum*. Hvis oversettelse ikke sendes inn innen fristen Patentstyret fastsetter vil patentet opphøre å gjelde. Etter *fjerde punktum* gjelder patentloven § 21 tredje ledd sjette til niende punktum tilsvarende. Patenthaveren vil altså også kunne sende inn rettelser av oversettelser av patentkravene som sendes inn ved endring av et patent.

Til § 43

Paragrafen regulerer innholdet i registeret over nasjonale og videreførte internasjonale patentsøknader og meddelte patenter på grunnlag av slike søknader. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I *annet ledd nr. 16* er det føyd til en bestemmelse om at det skal fremgå opplysninger om at det er sendt inn oversettelse som nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum dersom det er gjort, samt datoen oversettelsen ble levert.

I annet ledd er det videre tilføyd en *ny nr. 37* om at det skal fremgå opplysninger om det, dersom det er sendt inn rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje led sjette punktum eller patentloven § 60 annet ledd femte punktum, samt om datoen rettelsen ble levert.

Til § 45

Paragrafen regulerer innholdet i registeret over europeiske søknader og patenter. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 i høringsnotatet. Det er gjort en del språklige endringer for å tilpasse terminologien til endringene i patentloven § 66 c. Det er videre gjort en konsekvensendring i *fjerde ledd* for at ta høyde for at fristen for å sende inn oversettelser nå fremgår av patentloven § 66 c.

Til § 46

Paragrafen regulerer kunngjøring av opplysninger som er tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I første ledd *ny nr. 11* er det gjort en tilføyelse om at det må fremgå av en kunngjøring etter patentloven § 22 fjerde ledd at det er levert oversettelse etter patentloven § 60 annet ledd første punktum, dersom dette er gjort. Denne bestemmelsen gjelder situasjoner der oversettelsen foreligger hos Patentstyret på det tidspunktet det skal utferdiges kunngjøring etter patentloven § 22 fjerde ledd. Situasjonen der oversettelsen leveres på et senere tidspunkt reguleres i nytt tredje ledd.

Nytt tredje ledd regulerer kunngjøring når oversettelser av patentkravene i en søknad som er på engelsk sendes inn etter at dokumentene i søknadssaken har blitt tilgjengelige for enhver og når det sendes inn rettelser av oversettelser av patentkravene i en slik søknad. *Etter første punktum* skal det kunngjøres særskilt at oversettelse er sendt inn dersom oversettelsen blir sendt inn etter at dokumentene i søknadssaken har blitt tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22. Slik kunngjøring skal inneholde opplysninger som nevnt i første ledd nr. 1 til 10, jf. *annet punktum*. Også når det leveres rettelse av oversettelse om nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum skal dette kunngjøres, jf. *tredje punktum*. Kunngjøring av at rettet oversettelse er levert skal inneholde opplysning om at rettelse er levert, datoen for leveringen og opplysninger som nevnt i første ledd nr. 1 til 10, jf. *fjerde punktum*.

Til § 47

Paragrafen regulerer kunngjøring av meddelelse av patent mv. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Det er tilføyd et *nytt annet ledd* som regulerer hva en kunngjøring av at det er sendt inn en rettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjette punktum av en oversettelse av patentkravene i et meddelt patent skal inneholde. Kunngjøringen skal i disse tilfellene inneholde opplysning om at rettelse er levert, datoen for levering og betaling av gebyr, samt opplysninger som nevnt i § 34.

Til § 59

Paragrafen regulerer hvilke opplysninger som skal gis ved innsendelse til Patentstyret av oversettelse av kravene i en europeisk patentsøknad og ved innsendelse av oversettelse av hele eller deler av et europeisk patent. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 3 i høringsnotatet.

I *første ledd* er det gjort språklige endringer ved at «innsendelse» og «sendt inn» har erstattet «levering» og «levert». Dette medfører ingen realitetsendringer, men er gjort for å tilpasse språkbruken til patentloven § 66 c.

Annet ledd trer i stedet for tidligere annet til fjerde ledd. Fristene for å sende inn hel eller delvis oversettelse av teksten som ligger til grunn for en avgjørelse om å meddele eller å opprettholde et europeisk patent i endret form fremgår nå av patentloven § 66 c, og er derfor utelatt i paragrafen her. Etter *første punktum* skal det ved innsendelse av oversettelse etter patentloven § 66 c første ledd første punktum, det vil si ved meddelelse, samtidig gis opplysninger om søknadens nummer og patenthaverens navn eller foretaksnavn og adresse. Etter *annet punktum* skal det ved innsendelse av oversettelse etter patentloven § 66 første ledd annet punktum jf. første punktum, det vil si ved opprettholdelse av et patent i endret form, samtidig gis opplysninger om patentets nummer og patenthaverens navn eller foretaksnavn og adresse. Dersom opplysninger etter første eller annet punktum mangler, anses oversettelse for ikke å være sendt inn, jf. *tredje punktum*.

Til § 72

Paragrafen regulerer språkkrav ved videreføring av en internasjonal patentsøknad i Norge. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Første punktum er endret slik at en internasjonal søknad som skal videreføres kan være på norsk eller engelsk. Det vil dermed gjelde samme språkkrav ved videreføring av internasjonale søknader som ved levering av nasjonale søknader.

Til § 75

Paragrafen inneholder bestemmelser om hva som utgjør basisdokumenter m.m. i internasjonale søknader. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

I *tredje ledd første punktum* er det gjort en tilføyelse som innebærer at basisdokumenter for videreførte internasjonale søknader som er på norsk eller engelsk vil være kopien av beskrivelsen med tilhørende tegninger og patentkrav som er levert etter patentloven § 31. Ellers er det gjort en språklig endring ved at «kopien» er erstattet «avskriften». Dersom det kreves en oversettelse, det vil være tilfelle hvis den internasjonale søknaden er på et annet språk enn norsk eller engelsk, vil oversettelsen av beskrivelsen med tilhørende tegninger og patentkrav som er levert etter patentloven § 31 være basisdokumenter, jf. *annet punktum*.

Til § 80

Paragrafen regulerer hvilke krav som stilles til innhold m.m. for søknader om supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler og plantefarmasøytiske produkter. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Annet ledd første punktum er endret slik at en søknad om supplerende beskyttelsessertifikat kan være på norsk eller engelsk.

Til § 82

Paragrafen regulerer Patentstyrets saksbehandling m.m. i saker om supplerende beskyttelsessertifikater. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Det er tilføyd et *nytt fjerde ledd* som slår fast at den nye § 27 a om saksbehandlingsspråk gjelder tilsvarende ved behandlingen av søknad om supplerende beskyttelsessertifikat.

Til § 105

Paragrafen regulerer språkkrav og saksbehandlingsspråk for etterfølgende dokumenter. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet. Det er klargjort at paragrafen også gjelder for Klagenemnden for industrielle rettigheter ved at Klagenemnden gjennomgående nevnes ved siden av Patentstyret.

Det er gjort en endring i *første ledd første punktum* slik at dokumenter som gjelder meddelte patenter, herunder dokumenter i saker om innsigelse, administrativ patentbegrensning, administrativ overprøving eller klage, kan være på engelsk i tillegg til norsk, dansk eller svensk.

I *nytt tredje ledd* åpnes det for at Patentstyret og Klagenemnden i saker som nevnt i første ledd kan skrive avgjørelser og henvendelser på engelsk dersom patenthaveren ber om det eller partene i en sak om innsigelse eller administrativ overprøving er enige om det. Dette vil normalt bare være aktuelt der et dokument som nevnt i første ledd som starter en sak er på engelsk. I saker med flere enn en part må samtlige parter være enige om det for at Patentstyret eller Klagenemnden skal kunne skrive henvendelser eller avgjørelser på engelsk. Partene har ikke noe krav på at henvendelser og avgjørelser skal skrives på engelsk. Det vil være opp til Patentstyret eller Klagenemnden å avgjøre om henvendelser og avgjørelser skal skrives på engelsk ut fra hva som fremstår som hensiktsmessig og forsvarlig.

6.3 Til endringene i forskrift om avgifter og gebyrer til Patentstyret mv.

Til § 34

Paragrafen regulerer gebyr ved innsendelse av rettelser av oversettelser. Det er gjort noen språklige endringer som ikke har realitetsbetydning. Blant annet brukes «gebyr» i stedet for «avgift». Det er tilføyd et *nytt annet ledd* som slår fast at det skal betales et gebyr på kroner 1000 ved innsendelse av rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjettede punktum og patentloven § 60 annet ledd femte punktum. De alminnelige merknadene til departementet finnes i punkt 4 i høringsnotatet.

Nåværende annet ledd har blitt *nytt tredje ledd*. Denne bestemmelsen slår fast at rettet oversettelse ikke regnes som innsendt hvis gebyret ikke betales.

6.4 Til ikrafttredelses- og overgangsbestemmelsene i forskriftsutkastet

Etter *nr. 1* vil forskriften bli satt i kraft fra det tidspunktet London-overenskomsten eventuelt trer i kraft for Norge, det vil si den første dagen i den fjerde måneden etter at Norge har deponert tiltredelsesdokumentet. Endringsloven vil bli satt i kraft fra samme tid.

Nr. 2 første punktum slår fast at endringene i patentforskriften §§ 45 og 59 bare gjelder for patenter der Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patentet er meddelt finner sted etter at forskriften har trådt i kraft. For patenter der kunngjøringen av at patentet er meddelt finner sted før dette må bestemmelsene slik de lød før ikrafttredelsen legges til grunn.

Nr. 3 slår fast at endringene i patentforskriften §§ 4, 5, 72, 75 og 80 bare gjelder for søknader som leveres eller videreføres etter at forskriften har trådt i kraft. For søknader som leveres eller videreføres før dette må bestemmelsene slik de lød før ikrafttredelsen legges til grunn.

Nr. 4 slår fast at endringen i patentforskriften § 105 bare gjelder for dokumenter som leveres etter at forskriften har trådt i kraft. For dokumenter som leveres før dette må bestemmelsen slik den lød før ikrafttredelsen legges til grunn.

7 Utkast til lov- og forskriftsendringer

7.1 Lovendringer

I

I lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter gjøres følgende endringer:

§ 21 skal lyde:

§ 21 Når meddelelsesavgift etter § 20 er betalt eller fritak for avgiften er gitt, skal søknaden imøtekommes dersom det fortsatt ikke finnes å foreligge hinder for patent. Avgjørelsen skal kunngjøres.

Når avgjørelsen om å imøtekomme søknaden er kunngjort, er patentet meddelt.
Patent kan meddeles på norsk eller på engelsk.

Samtidig med at patentet meddeles, skal Patentstyret utgi et patentskrift. Patentskriftet skal inneholde beskrivelse, patentkrav og sammendrag, samt patenthaverens og oppfinnerens navn. *Når et patent meddeles på engelsk skal patentskriftet inneholde en oversettelse av patentkravene til norsk. Samsvarer ikke oversettelsen med teksten på engelsk, gjelder patentvernet bare så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk. I sak om begrensning eller gyldigheten av et patent som er meddelt på engelsk skal kun patentkravene på engelsk legges til grunn for avgjørelsen. Patenthaveren kan sende inn en rettelse av oversettelse som nevnt i tredje punktum. Når patenthaveren har betalt fastsatt gebyr skal Patentstyret kunngjøre at rettet oversettelse er innsendt og holde den tilgjengelig for enhver. Deretter gjelder den rettede oversettelsen. Ved innsendelse av rettet oversettelse gjelder § 66 j annet ledd tilsvarende.*

Ved meddelelsen av patentet skal et patentbrev utferdiges.

Meddelte patenter innføres i patentregisteret, som føres av Patentstyret. Enhver har rett til å få se patentregisteret, få bekreftet utskrift av det og få *kopi* av patentsøknad med bilag som etter § 22 er tilgjengelig for enhver.

§ 24 nytt syvende ledd skal lyde:

Dersom patentet som det er fremsatt innsigelse mot er meddelt på engelsk, kan Patentstyret pålegge patenthaveren å sende inn en oversettelse til norsk av patentskriftet. Sender ikke patenthaveren inn oversettelse innen den frist Patentstyret fastsetter, kan Patentstyret få patentskriftet oversatt for patenthaverens regning.

Nåværende syvende ledd blir åttende ledd.

§ 27 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

§ 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden ved klage over Patentstyrets avgjørelse av en innsigelse.

§ 31 første og annet ledd skal lyde:

Vil søkeren videreføre en internasjonal patentsøknad i Norge, skal han innen 31 måneder fra den internasjonale inngivelsesdagen eller hvis prioritet er begjært, den dag som prioritet er begjært fra, inngi til Patentstyret en *oversettelse* av den internasjonale

søknaden til norsk *eller engelsk* i den utstrekning Kongen fastsetter, eller når søknaden er på norsk *eller engelsk*, en kopi av den. Søkeren skal betale fastsatt avgift til Patentstyret.

Oversettelsen eller kopien kan inngis innen en ytterligere frist på to måneder mot at det betales en fastsatt tilleggsavgift.

§ 33 tredje og fjerde ledd skal lyde:

§ 22 får anvendelse også før søknaden videreføres, når søkeren har oppfylt sin plikt etter § 31 til å inngi oversettelse av søknaden, eller om søknaden er på norsk *eller engelsk*, når søkeren har inngitt en kopi av den.

Ved anvendelsen av §§ 48, 56 og 60 anses en internasjonal patentsøknad å være gjort tilgjengelig for enhver når den er gjort tilgjengelig etter tredje ledd. *Er søknaden på engelsk gjelder dette likevel kun etter at det er kunngjort at det er sendt inn oversettelse til norsk av patentkravene i søknaden, jf. § 60 annet ledd første til tredje punktum.*

§ 52 b nytt niende ledd skal lyde:

§ 24 syvende ledd gjelder tilsvarende ved administrativ overprøving.

§ 52 e nytt fjerde ledd skal lyde:

§ 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden ved administrativ overprøving.

§ 60 nytt annet ledd skal lyde:

Når patentsøknaden er på engelsk, kan søkeren sende inn en oversettelse til norsk av patentkravene i søknaden. Patentstyret skal kunngjøre at oversettelse er sendt inn når dokumentene i søknadssaken er tilgjengelige for enhver etter § 22. Fra kunngjøringen gjelder første ledd tilsvarende for søknad på engelsk. Dersom det ikke er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk, gjelder vernet bare så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk. Søkeren kan sende inn en rettelse av oversettelse som nevnt i første punktum. Patentstyret skal kunngjøre at rettet oversettelse er innsendt og holde den tilgjengelig for enhver når søkeren har betalt fastsatt gebyr. Deretter gjelder den rettede oversettelsen. Ved innsendelse av rettet oversettelse gjelder § 66 j annet ledd tilsvarende.

Nåværende annet ledd blir tredje ledd.

Ny § 63 e skal lyde:

§ 63 e *Dersom det ikke foreligger en fullstendig versjon av patentsøknaden eller patentskriftet på norsk hos Patentstyret, kan retten i søksmål som nevnt i § 63 første ledd pålegge en patentsøker, en patenthaver eller en lisenshaver å legge frem en fullstendig oversettelse til norsk av patentsøknaden eller patentskriftet. Når patentsøkeren, patenthaveren eller lisenshaveren er saksøker, kan søksmålet avvises dersom et pålegg om å legge frem oversettelse ikke etterkommes. Er patentsøkeren, patenthaveren eller lisenshaveren saksøkt, kan retten beslutte at oversettelse skal innhentes for dennes regning dersom et pålegg om å legge frem oversettelse ikke etterkommes.*

Paragrafen her gjelder tilsvarende i søksmål som gjelder supplerende beskyttelsessertifikater som nevnt i §§ 62 a og 62 b.

§ 66 c skal lyde:

§ 66 c For at et europeisk patent skal få virkning her i riket, må patenthaveren *senest innen tre måneder etter den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin avgjørelse om å meddele patent sende inn til Patentstyret en slik oversettelse som bestemt i annet ledd av teksten som ligger til grunn for avgjørelsen* og betale fastsatt gebyr. Det samme gjelder når Det europeiske patentverket beslutter at et europeisk patent skal opprettholdes i endret form etter innsigelses- eller klagebehandling eller ved sentralisert patentbegrensning. Bestemmelsene i § 72 første ledd gjelder tilsvarende ved oversittelse av frister etter leddet her. Beslutes det at en fristoversittelse ikke skal få virkning, skal Patentstyret kunngjøre det.

Ved innsendelse av oversettelse etter første ledd første punktum eller første ledd annet punktum, skal det alltid sendes inn en oversettelse til norsk av patentkravene. Er patentet meddelt på fransk eller tysk, skal det i tillegg sendes inn en oversettelse av beskrivelsen til engelsk eller norsk. Når patent er meddelt på engelsk, kan det sendes inn en oversettelse av beskrivelsen til norsk.

Oversettelser skal holdes tilgjengelige for enhver. Dette gjelder likevel ikke før en europeisk patentsøknad er blitt publisert av Det europeiske patentverket.

Når Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele *patent* og vilkårene i første ledd er oppfylt, skal Patentstyret kunngjøre at patentet gjelder her i riket. Det samme gjelder når et europeisk patent etter beslutning fra Det europeiske patentverket skal opprettholdes i endret form.

§ 66 j første ledd annet punktum skal lyde:

§ 66 c *tredje ledd* gjelder tilsvarende.

§ 66 m annet ledd første punktum skal lyde:

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, skal Patentstyret ta søknaden under behandling når søkeren innen en frist fastsatt av Kongen betaler fastsatt avgift og sender inn en oversettelse av søknaden til norsk *eller engelsk, eller en kopi av søknaden dersom den er på engelsk.*

§ 69 første ledd første punktum skal lyde:

Kongen *kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om patentsøknader og innsigelser og behandlingen av dem, om begjæringer om patentbegrensning og behandlingen av dem, om patentregisteret, om den tidende Patentstyret utgir, om språkkrav for søknader og andre dokumenter til Patentstyret og Klagenemnden og saksbehandlingsspråk i Patentstyret og Klagenemnden, samt om gjennomføringen av loven her for øvrig.*

II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Endringene i § 66 c gjelder bare for patenter der Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patentet er meddelt finner sted etter at loven har trådt i kraft.
3. Endringene i §§ 21, 31, 33, 60 og 66 m gjelder bare for patentsøknader som leveres eller videreføres etter at loven har trådt i kraft.
4. Kongen kan gi nærmere overgangsregler.

7.2 Forskriftsendringer

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1417 til patentloven gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4 *Basisdokumenter*

Søknadens basisdokumenter er beskrivelsen av oppfinnelsen med tilhørende tegninger og patentkrav som leveres på norsk *eller engelsk* senest den dagen søknaden ble eller skal anses levert. Leveres ikke beskrivelsen med tilhørende tegninger og patentkrav på norsk *eller engelsk* senest denne dagen, skal den første beskrivelsen med tilhørende patentkrav som deretter leveres på norsk *eller engelsk*, anses som basisdokumenter i den utstrekning innholdet tydelig fremgår av de dokumentene som forelå ved leveringen av søknaden.

§ 5 skal lyde:

§ 5 *Språkkrav*

Beskrivelse, patentkrav og sammendrag skal være på norsk *eller engelsk*. Andre dokumenter skal være på norsk, dansk, svensk eller engelsk.

Er beskrivelsen, patentkrav, sammendrag eller andre dokumenter på annet språk enn nevnt i første ledd *første punktum*, kan Patentstyret kreve at søkeren skal levere en oversettelse til norsk *eller engelsk* innen en frist Patentstyret fastsetter. Patentstyret kan kreve at oversettelsen bekreftes av en statsautorisert oversetter.

Patentstyret kan i det enkelte tilfellet godta annet språk enn de som er nevnt i første ledd.

Ny § 27 a skal lyde:

§ 27 a *Saksbehandlingsspråk*

Når søknaden er på engelsk, kan Patentstyret skrive avgjørelser og henvendelser til søkeren på engelsk.

Ny § 33 a skal lyde:

§ 33 a *Oversettelse av patentkravene i søknad på engelsk*

Når søknaden er på engelsk, skal Patentstyret, før det sendes underretning etter patentloven § 19, opplyse søkeren om at det må sendes inn en oversettelse til norsk av patentkravene i søknaden før patent kan meddeles. Patentstyret fastsetter samtidig en frist for å sende inn oversettelse.

§ 38 skal lyde:

§ 38 *Varsel ved fortsatt behandling av innsigelse*

Dersom innsigelsen trekkes tilbake kan behandlingen av innsigelsen bare fortsette, jf. patentloven § 24 *åttende ledd*, dersom Patentstyret varslor patenthaveren om dette innen to måneder etter at Patentstyret fikk melding om at innsigelsen er trukket.

§ 42 nytt annet ledd skal lyde:

Når patentet er meddelt på engelsk, gjelder patentloven § 21 tredje ledd tredje til femte punktum tilsvarende. Før nytt patentskrift utgis skal Patentstyret opplyse patenthaveren om at det må sendes inn en oversettelse til norsk av de endrete patentkravene for at patentet skal opprettholdes i endret form. Patentstyret fastsetter samtidig en frist for å sende inn oversettelse. Patentloven § 21 tredje ledd sjette til niende punktum gjelder tilsvarende.

§ 43 annet ledd nr. 16 skal lyde:

16. den dag dokumentene i saken ble tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22, og, dersom det er sendt inn oversettelse som nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum, at slik oversettelse er sendt inn, og datoen oversettelsen ble levert

§ 43 annet ledd nr. 36 og ny nr. 37 skal lyde:

36. eventuell særskilt korrespondanseadresse for søker eller innehaver, jf. §§ 2 a og 102

37. om det er sendt inn rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjette punktum eller § 60 annet ledd femte punktum, og, dersom rettelse er sendt inn, datoen rettelser ble levert.

§ 45 skal lyde:

§ 45 *Registrering av europeiske søknader og patenter*

For europeiske søknader hvor søkeren har levert oversettelse av patentkravene til norsk etter patentloven § 66 g første ledd, fører Patentstyret et særskilt register. Opplysningene i registeret er tilgjengelig for enhver. Følgende opplysninger skal føres i registeret:

1. søknadens nummer hos Det europeiske patentverket
2. søkerens navn eller foretaksnavn og adresse, samt fullmektigens navn eller foretaksnavn og adresse dersom vedkommende er representert ved fullmektig
3. den dag oversettelse av patentkravene ble levert og den dag dette ble kunngjort
4. den dag en eventuell rettelse av oversettelsen ble levert og den dag dette ble kunngjort
5. søknadens leveringsdag og, dersom søknaden er en avdelt europeisk søknad, datoen for levering av den avdelte søknaden
6. om sakens dokumenter er tilgjengelige for enhver
7. opplysninger svarende til de som er nevnt i § 43 annet ledd nr. 7, 8 og 15.

Sendes det inn oversettelse og betales det gebyr i samsvar med patentloven § 66 c første ledd første punktum, føres opplysning om dette inn i registeret over europeiske søknader med angivelse av når oversettelsen er sendt inn og gebyr er betalt, samt når Patentstyret har kunngjort dette. Det samme gjelder for rettelse av slik oversettelse som sendes inn før patentet er registrert etter tredje ledd.

Et europeisk patent føres inn i patentregisteret når Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele patent og patenthaver har *sendt inn* oversettelse og betalt *gebyr* i samsvar med patentloven § 66 c første ledd første punktum. Følgende opplysninger skal føres inn i registeret:

1. den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele patent
2. den dag oversettelse er *sendt inn* og *gebyr* er betalt, samt den dag Patentstyret har kunngjort at dette har funnet sted
3. søknadens leveringsdag og, dersom søknaden er en avdelt europeisk søknad, datoen for levering av den avdelte søknaden
4. den dag dokumentene i saken ble tilgjengelig for enhver
5. opplysninger som nevnt i § 34 nr. 1 til 6 og 8 til 11 og § 43 annet ledd nr. 20 til 27, 29 til 32 og 34 til 35.

Når Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å oppheve eller endre et europeisk patent som gjelder i Norge, skal opplysning om dette føres inn i patentregisteret med angivelse av datoen for kunngjøringen. Dersom patenthaveren *sender inn* oversettelse og betaler *gebyr* i samsvar med patentloven § 66 c første ledd annet punktum, skal opplysning om dette føres inn i registeret med angivelse av når *oversettelse er sendt inn* og *gebyr* er betalt, samt når Patentstyret har kunngjort dette. *Sendes ikke oversettelse inn* eller betales ikke *gebyr* som nevnt i patentloven § 66 første ledd annet punktum *innenfor* fristen etter patentloven § 66 første ledd annet punktum jf. første punktum, skal opplysning om dette føres inn i registeret.

Dersom Det europeiske patentverket i medhold av artikkel 112 a i den europeiske patentkonvensjonen har opphevet en beslutning som gjelder et europeisk patent som gjelder i Norge, skal opplysning om dette føres inn i patentregisteret med angivelse av datoen for når beslutningen ble kunngjort.

Leveres det en rettelse av oversettelse som nevnt i tredje eller fjerde ledd og fastsatt *gebyr* betales, skal opplysning om dette registreres med angivelse av når rettelse ble levert og *gebyr* ble betalt, samt om når dette ble kunngjort.

§ 46 første ledd nr. 10 og ny nr. 11 skal lyde:

10. opplysning om at søkeren har krevd at prøve av deponert biologisk materiale kun skal utleveres til en særlig *sakkyndig*
11. opplysning om at det er levert oversettelse som nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum, dersom dette er gjort.

§ 46 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom oversettelse som nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum er sendt inn etter at dokumentene i saken har blitt tilgjengelige for enhver etter patentloven § 22, skal dette kunngjøres, jf. patentloven § 60 annet ledd annet punktum. Slik kunngjøring skal inneholde opplysninger som nevnt i første ledd nr. 1 til 10. Når det leveres rettelse av oversettelse som nevnt i patentloven § 60 annet ledd første punktum, skal dette kunngjøres, jf. patentloven § 60 annet ledd sjette punktum. Kunngjøringen skal inneholde opplysning om at rettelse er levert, datoen for leveringen og opplysninger som nevnt i første ledd nr. 1 til 10.

§ 47 skal lyde:

§ 47 *Kunngjøring av meddelelse av patent mv.*

Kunngjøring av meddelelse av patent etter patentloven § 21 skal inneholde de opplysninger som er nevnt i § 34, med unntak for anførte publikasjoner.

Kunngjøring av at det er sendt inn rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjette punktum skal inneholde opplysning om at rettelse er levert, datoen for levering og betaling av gebyr, samt opplysninger som nevnt i § 34.

§ 59 skal lyde:

§ 59 Oversettelse av europeisk søknad og europeisk patent

Ved innsendelse av en oversettelse av patentkravene i en europeisk søknad etter patentloven § 66 g første ledd skal det samtidig gis opplysninger om søknadens nummer og søkerens navn eller foretaksnavn og adresse. Mangler slike opplysninger, anses oversettelse for ikke å være *sendt inn*.

Ved innsendelse av oversettelse etter patentloven § 66 c første ledd første punktum skal det samtidig gis opplysninger om søknadens nummer og patenthaverens navn eller foretaksnavn og adresse. Ved innsendelse av oversettelse etter patentloven § 66 første ledd annet punktum jf. første punktum skal det samtidig gis opplysninger om patentets nummer og patenthaverens navn eller foretaksnavn og adresse. Mangler opplysninger som nevnt i første eller annet punktum, anses oversettelse for ikke å være sendt inn.

§ 72 første punktum skal lyde:

Er en internasjonal søknad på et annet språk enn norsk *eller engelsk*, skal en oversettelse *til norsk eller engelsk* leveres ved videreføring etter patentloven § 31 eller ved krav om omprøving etter patentloven § 38.

§ 75 tredje ledd første punktum skal lyde:

For internasjonale søknader som videreføres etter patentloven § 31 og som er på norsk *eller engelsk*, regnes den *kopien* av beskrivelsen med tilhørende tegninger og patentkrav som er levert etter patentloven § 31, som basisdokument.

§ 80 annet ledd første punktum skal lyde:

Søknaden skal være på norsk *eller engelsk*.

§ 82 nytt fjerde ledd skal lyde:

§ 27 a gjelder tilsvarende ved behandlingen av søknad om sertifikat.

§ 105 skal lyde:

§ 105 Språkkrav og saksbehandlingsspråk for etterfølgende dokumenter

Dokumenter som gjelder meddelte patenter, herunder dokumenter i saker om innsigelse, administrativ patentbegrensning, administrativ overprøving eller klage, skal være på norsk, dansk, *engelsk* eller svensk. Er et dokument på et annet språk, kan Patentstyret *eller Klagenemnden* kreve at det leveres en oversettelse til norsk innen en frist som Patentstyret *eller Klagenemnden* fastsetter. Patentstyret *eller Klagenemnden* kan kreve at oversettelsen bekreftes av en statsautorisert oversetter.

Patentstyret *eller Klagenemnden* kan i det enkelte tilfelle godta annet språk enn de som er nevnt i første ledd.

I saker som nevnt i første ledd kan Patentstyret og Klagenemnden skrive avgjørelser og henvendelser på engelsk dersom patenthaveren ber om det eller partene i en sak om innsigelse eller administrativ overprøving er enige om det.

II

I forskrift 13. desember 2010 nr. 1646 om avgifter og gebyrer til Patentstyret mv. skal § 34 lyde:

§ 34 Ved *innsendelse* av rettelse av *oversettelse etter* patentloven § 66 j første ledd første punktum, skal det betales kr 1100 med tillegg av kr 250 for hver side utover 14 som oversettelsen utgjør.

Ved innsendelse av rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjette punktum og patentloven § 60 annet ledd femte punktum, skal det betales kr 1000.

Rettet oversettelse regnes ikke som innsendt så lenge *gebyret* ikke er betalt.

III

1. Forskriften trer i kraft.....
2. Endringene i patentforskriften §§ 45 og 59 gjelder bare for patenter der Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patentet er meddelt finner sted etter at forskriften har trådt i kraft.
3. Endringene i patentforskriften §§ 4, 5, 72, 75 og 80 gjelder bare for søknader som leveres eller videreføres etter at forskriften har trådt i kraft.
4. Endringen i patentforskriften § 105 første ledd gjelder bare for dokumenter som leveres etter at forskriften har trådt i kraft.